

Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης Ο Γεωργάκης Ολύμπιος

ΕΤΟΣ ΙΔΕΗΣΕΩΣ 1908

1908
1929-1977
2005

Ένας αιώνας Προσφοράς

Κωδικός εντύπου 7292
Γ.Γ.Ε.Ε.-Υπ. Τύπου & Πληροφοριών

ΕΠΗΜΕΡΙΔΕΣ Ε.Κ.Δ.Θ. Θεσ/νίκης ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΠΑΡΗΓΩΓΗ ΤΕΛΟΣ Χ.Τ.Φ. 21 Αρ.Αδείας 1 EXT.

ΑΝΑΜΕΤΑΤΙ

Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 Θεσσαλονίκη - Τηλ. & Fax 2310.812666 - e-mail: sylivthe@otenet.gr

Ο Λόγος του Συλλόγου

Δια Λόγου

Ένας ενημερωτικός διμηνιαίος γραπτός Λόγος για τις δραστηριότητες του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης και ένα Ελεύθερο Βήμα για τις σκέψεις, γνώμες και απόψεις των μελών & των φίλων του

Τεύχος αρ. **6** Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2005

Συντάσσεται, εκδίδεται και διανέμεται από τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' Εκδότης: Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' - Ιδιοκτήτης: Γ. Συνεφάκης (και ο εκάστοτε Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης) Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' - Γ. Σχολαρίου 3 - 54644 Θεσσαλονίκη / Τηλ. & Fax 2310.812666 / e-mail: sylivthe@otenet.gr

Ο "ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ" ΈΧΕΙ ΓΕΝΕΘΛΙΑ.

ΈΚΛΕΙΣΕ ΑΙΣΙΩΣ ΈΤΟΣ ΖΩΗΣ.

ΑΣ ΤΟΥ ΕΥΧΗΘΟΥΜΕ ΌΛΟΙ, ΝΑ ΤΑ ΕΚΑΤΟΣΤΙΣΕΙ!

Με την έκδοση του 6ου τεύχους του 'Λόγου του Συλλόγου' μας, κλείνει ένα έτος από τότε που μια διαφανή, ουτοπική και ολίγον παλαβή ιδέα, ένα μείγμα προσωπικού πείσματος, κεφιού και τύχης, πήρε σάρκα και οστά και μετουσιώθηκε σε ένα αξιοπρεπές ελεύθερο βήμα κατάθεσης απόψεων, σε ένα μεγαφώνιο στερεοφωνικής μετάδοσης κοινωνικών παλμών και ήχων, σε έναν ευγενή, τρυφερό, εποικοδομητικό, αλλά πολλές φορές αυστηρό και δηκτικό λόγο περί τα τεκταινόμενα στο Σύλλογό μας, στον τόπο καταγωγής μας, το Λιβάδι του Ολύμπου και γενικότερα στην πατρίδα μας την Ελλάδα.

Οι προθέσεις της σύνταξης του 'Λόγου', δεν ήταν και δεν είναι να δημιουργήσουν ένα εξειδικευμένο έντυπο αμιγώς πολιτιστικού χαρακτήρα, ούτε όμως και μία εφημερίδα αμιγώς ενημερωτική, που θα λειτουργεί ως απλό δελτίο τύπου με ανακοινώσεις πεπραγμένων ή μελλοντικών εκδηλώσεων του Συλλόγου μας. Προσπάθησε και προσπαθεί να βρει τη χρυσή τομή μεταξύ ενημέρωσης ως προς την τρέχουσα επικαιρότητα και θεμάτων που προάγουν την ιστορική, λαογραφική, κοινωνική και εν γένει πολιτισμική συνειδησή μας, προσπάθησε και προσπαθεί -σχοινοβατώντας πολλές φορές είναι αλήθεια- να εξισορροπήσει τη γραφή του, σχολιάζοντας με εκλαϊκευμένο τρόπο τα γεγονότα και αποφεύγοντας ενδόμυχες και ορμέμφυτες τάσεις επιστημονικού λόγου με αναπόφευκτες γλωσσικές εξειδικεύσεις.

Ο 'Λόγος' μας (όπως ανέφερε και ο Πρόεδρος του Συλλόγου στην τελευταία Γενική Συνέλευση του Μαΐου και δημοσιεύτηκε στο τεύχος 5), «άνοιξε και ανοίγει οριζόντες ελεύθερης έκφρασης και κατάθεσης απόψεων, ανταλλαγής ιδεών και σκέψεων, μοίρασε, μοιράστηκε και μοιράζει γνώση και γέλιο, καημούς και λύπες, στήριξε και στηρίζει πρωτοβουλίες, αλλά κυρίως μετ'άγγισε και μεταγγίζει ενημέρωση, ιστορία, λαογραφία και πολιτισμό, σε κάθε στίπτι μέλους και φίλων του Συλλόγου μας. Η εφημερίδα μας είναι και πρέπει να είναι ένας κρίκος μίας αλυσίδας φιλίας και ενημέρωσης, είναι και πρέπει να είναι ένας ισχυρός δεσμός μεταξύ ανθρώπων που έχουν κάτι κοινό μεταξύ τους, μεταξύ ατόμων που ενδιαφέρονται και νοιάζονται για κάτι που το θεωρούν αξιόλογο και πολύτιμο, όπως ο Σύλλογος, το Λιβάδι, η Θεσσαλονίκη, η Ελλάδα. Η εφημερίδα μας είναι και θα πρέπει πάντα να είναι ένας αένας και αμφίδρομος κώδικας επικοινωνίας μεταξύ ενεργών πολιτών, ένας άμβωνας ενημέρωσης και προβληματισμού για ό,τι συμβαίνει στη ζωή μας και αφορά τα δικά μας πράγματα, καθημερινά και μη»

Ήγγικεν η ώρα λοιπόν, μετά τον πρώτο χρόνο αυτής της προσπάθειας, επιτυχημένης κατά γενική ομολογία, να γίνει ένας πρώτος ουσιαστικός απολογισμός του έργου, να συζητηθούν τα υπέρ και τα κατά, αλλά κυρίως να διερευνηθούν οι **δυναμικές αντοχές** του εκδοτικού αυτού εγχειρήματος, το οποίο προσέγγισε σήμερα τα όρια της **προσωπικής αντοχής** της συντακτικής ομάδας. **Θα πρέπει επομένως, από εδώ και πέρα, να πάρει τα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος συλλογικής εργασίας και μόχθου, να αποτελέσει αντικείμενο συλλογικής έγνοιας και ζήλου, να πάρει διαστάσεις συλλογικής προσφοράς και κατάθεσης γραφής, γνώμης, άποψης και ψυχής.**

Το 2003, το τότε Διοικητικό Συμβούλιο, σε επιστολή του (11 Μαΐου 2003), καλούσε σε σύσκεψη την 25η Μαΐου 2003 όλους τους ενδιαφερομένους, για το ζήτημα μίας εφημερίδας για το Λιβάδι (τότε δεν υπήρχε καμία, μια που ο κος Καραϊσκος είχε αναστείλει την έκδοση του Λ.Ο.). Στην επιστολή αναφέρονταν ρητά οι πυλώνες, πάνω στους οποίους, θα έπρεπε να στηρίζεται η όποια νέα εκδοτική προσπάθεια που θα κάλυπτε αυτό το σημαντικό κενό. Τους υπενθυμίζουμε εν τάξει:

1. Διασφάλιση της σταθερής και μόνιμης περιοδικότητας
2. Πολυφωνία και ανεξαρτησία από κάθε μορφή εξουσίας, πολιτικής ή μη
3. Προώθηση των θεμάτων του Λιβαδίου και στήριξη του Δήμου και των τοπικών φορέων στο έργο τους
4. Διάδοση και διάχυση της σκέψης, της γνώσης και της πληροφορίας σε όλη την κοινωνία, τοπική και μη
5. Ποιότητα ύλης σε όλα τα επίπεδα, (θεματικά, πολιτιστικά, αισθητικά κλπ.)

Ο 'Λόγος του Συλλόγου', στα 5 πρώτα τεύχη του, προσπάθησε να τιμήσει και να τηρήσει αυτές τις παραμέτρους με θρησκευτική ευλάβεια και η συντακτική του ομάδα πιστεύει ότι μάλλον τα κατάφερε. Ωστόσο, η πολλαπλότητα και πολυπλοκότητα των θεμάτων, οι έντονοι ρυθμοί της επικαιρότητας, το εκ των πραγμάτων προσωποπαγές του πρίσματος κάτω από το οποίο η σύνταξη και ο αρχισυντάκτης βλέπουν τα γεγονότα, αλλά κυρίως η **σωματική και πνευματική κόπωση και τα όριά της**, βάζουν σε δοκιμασία ορισμένες από τις παραπάνω βασικές αρχές.

Η **σταθερότητα** της διμηνιαίας περιοδικότητας **διακυβεύεται** πλέον από τα διαρκώς μειούμενα αποθέματα της εμπνευσης και της αντοχής της σύνταξης, η **πολυφωνία** είναι το ζητούμενο, μια που απαιτεί και άλλες πέννες, η **στήριξη του Δήμου** και των άλλων φορέων χρειάζεται και τροφοδοσία με πληροφόρηση από μεριάς τους και **όχι αδιαφορία ή σιωπή**. Να σημειωθεί εδώ ότι η συντακτική ομάδα ξεσκόνισε τα αρχεία της, αλλά δεν βρήκε ούτε μία ευχετήρια ή ενθαρρυν-

τική επιστολή με μια καλή λέξη για τον 'Λόγο του Συλλόγου', από την έκδοσή του έως και σήμερα, από κανέναν (κατά την ξύλινη γλώσσα των πολιτικών) Φορέα, φορέα ή «φορέα», επίσημο ή μη (εκτός των αναφορών της εφημερίδας 'Λιβάδι'), παρά μόνον από καλούς, τρυφερούς και πολύτιμους Φίλους -με το Φ κεφαλαίο-, οι οποίοι είναι απλά φυσικά πρόσωπα (κατά την ίδια γλώσσα), αλλά ήταν οι μόνοι που αγκάλιασαν ζεστά αυτή την προσπάθεια.

Ο 'Λόγος του Συλλόγου' και η συντακτική του ομάδα, απέδειξαν πως μια 'παλαβή ιδέα, ένα πείσμα, μια ουτοπική φαινομενικά σκέψη', μπορούν να γίνουν πράξη και να πάνε κόντρα στο ρεύμα της απάθειας ή της ραστώνης. Απέδειξαν πως είναι αστείρευτες οι δυνάμεις μας και πως αν τις ενεργοποιήσουμε και τις αξιοποιήσουμε όλοι μας, μπορούν και να αλλάξουν πολλά πράγματα και να ανοίξουν μάτια και διάλογοι. Σε μας εναπόκειται πλέον να περάσουμε από την εποχή της ατομικότητας στην εποχή της συλλογικότητας. Δεν μας λείπουν ούτε τα μέσα, ούτε βέβαια οι άνθρωποι.

Η εφημερίδα μας επίσης, ως προϊόν ερασιτεχνικής δημιουργίας, πρέπει, πέραν όλων των άλλων, να λειτουργεί κυρίως ως **χώρος δημιουργικής έκφρασης της νεολαίας μας**, ως ανάχωμα στα σύγχρονα πρότυπα μίας παγκοσμιοποιημένης εμπορευματικής λογικής, η οποία προσπαθεί να δημιουργήσει και να κλωνοποιήσει μαζικά απρόσωπους καταναλωτές, αντί σκεπτόμενους και ενεργούς πολίτες.

Ο 'Λόγος του Συλλόγου' και η συνέχεια της παρουσίας του, αποτελεί ένα **στοίχημα για τον Σύλλογο Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης**. Ένα στοίχημα που πρέπει να το κερδίσουμε όλοι μας, γιατί η εφημερίδα μας πρέπει να είναι ένας μαγνήτης πνευματικής παραγωγής, ένας σταθερά περιοδικός καταγραφέας της ιστορίας και του πολιτισμού μας, που αφειδώς μεν, περιστασιακά δε, μας τον προσέφεραν κατά καιρούς και συνεχίζουν αόκνως να το κάνουν, σημαντικές προσωπικότητες της κοινωνίας της πόλης μας, του Λιβαδίου και της πατρίδας μας.

Στις 27 του Νοέμβρη λοιπόν, το σωτήριο έτος 2005, στις 11.00 το πρωί στη λέσχη του Συλλόγου μας, θα έχουμε όλοι την ευκαιρία να συζητήσουμε τα θέματα της εφημερίδας μας, στο πλαίσιο της εκδήλωσης:

Ημερίδα για την Εφημερίδα. Λόγος και : Σύλλογος, Διάλογος, Αντίλογος'

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005

ΜΗΝΑΣ	11	ΕΒΔ.	48
ΑΝΑΤΟΛΗ	ΗΛΙΟΥ	7.18	
ΔΥΣΗ	ΗΛΙΟΥ	5.07	
ΣΕΛΗΝΗ	26	ΗΜΕΡΩΝ	

27

Δ	Τ	Π	Σ	Κ	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ΚΥΡΙΑΚΗ

SUNDAY 331 - 34 NOVEMBER

† ΙΓ' ΛΟΥΚΑ, Ναθαναήλ, Ιακώβου Πέτρον

Στην ημερίδα αυτή, θα τεθούν όλα τα ζητήματα και οι προβληματισμοί ως προς :

- Τη **δομή της εφημερίδας** μας (ύλη, ύψος, φόρμα και σχήμα, τρόπος εκτύπωσης, χρώμα)
- Το **συντακτικό επιτελείο** (στελέχωση, οργάνωση, συλλογική γραφή, επιμερισμός θεματικών ενοτήτων κλπ.)
- Τη **διαχείριση** (συνδρομητική ή μη, σχέσεις της με το Δ.Σ. κλπ.)
- Τις **μελλοντικές ή μη προοπτικές** της (περιοδικότητα, συνεργασίες, διεύρυνση και επέκταση ή μη, εξωστρέφεια, συγχώνευση και δημιουργία ενιαίας τοπικής εφημερίδας για το Λιβάδι, πεδία αναφοράς κλπ.)

Είναι προφανές ότι θα μας τιμήσουν με την παρουσία τους, η δε παρέμβασή τους θα έχει κεντρικό ρόλο στην ημερίδα, όλοι όσοι έχουν ανάλογες εκδοτικές εμπειρίες, όπως ο ιστορικός εκδότης του Λ.Ο. κος Ν. Καραϊσκος, η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας 'Λιβάδι', οι ούκ ολίγοι Λιβαδιώτες δημοσιογράφοι, συγγραφείς, λαογράφοι, ιστορικοί, κλπ.

Μη τυχόν λησμονήσω! Σήμερα στις 11.00 π.μ. στη λέσχη του Συλλόγου μας, ΗΜΕΡΙΔΑ για την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ μας! Να πάω ΟΤΙΣΣΔΗΤΟΤΕ για... να κρατήσω τον Λόγο μου!

Θεωρούμε δεδομένη φυσικά, τη συμμετοχή όλων των μελών και των φίλων μας, όπως επίσης και των συμπατριωτών μας από άλλες περιοχές της Ελλάδας, κοντινές ή μη. Ούτως ή άλλως, το ζήτημα της ενημέρωσης, είναι ένα καίριο ζήτημα που πρέπει να μας απασχολεί όλους.

Η **επιλογή του ιδιόκτητου χώρου της λέσχης** του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης -και όχι κάποιου αμφιθεάτρου- ως τόπου της εκδήλωσης, πέρα από τη θαλπωρή που εκπέμπει, θέλει να σηματοδοτήσει συμβολικά τη **δυναμική ενός ιστορικού Συλλόγου**, ο οποίος είναι ικανός να διαχειρίζεται στο χώρο του με εξαιρετική επιτυχία, όλες τις πολυλειτουργικές δραστηριότητές του και όχι μόνον εκείνες της κλασσικής αναψυχής.

Η **ημερήσια διάταξη είναι ανοιχτή** και μετά την κεντρική εισήγηση του αρχισυντάκτη μας, θα ανοίξει κατάλογος ομιλητών, όπου όλοι μας πρέπει να καταθέσουμε τις εμπειρίες και τις απόψεις μας. **Παρακαλούμε θερμά να συμμετάσχετε ενεργά όλοι όσοι αγαπάτε τον 'Λόγο' μας.**

ΣΥΛ-ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ 2005
ΜΗΝΑΣ 10 ΕΒΔ. 43
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 6.41
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 5.38
ΣΕΛΗΝΗ 20 ΗΜΕΡΩΝ

23

Δ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2
3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	

ΚΥΡΙΑΚΗ

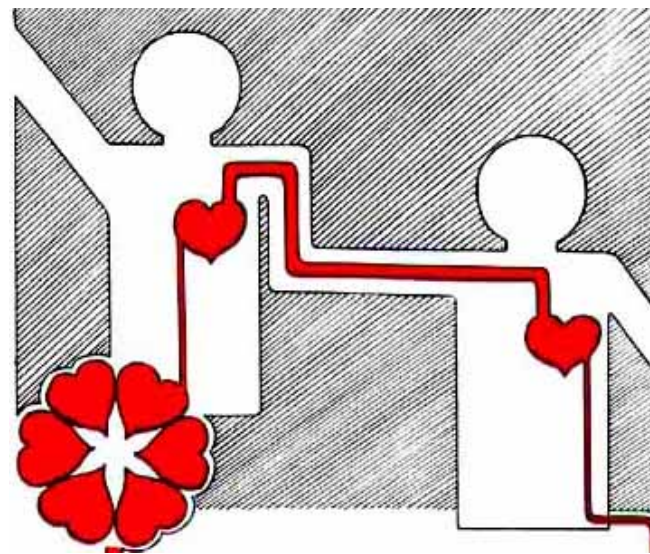
SUNDAY 296 - 69 OCTOBER

† ΣΤ' ΛΟΥΚΑ, Ισακώβου αποστ., Νηπιού επισκ.

Μη τυχόν λησμονησω!
Σήμερα προσφέρω το αίμα μου
για τους συνανθρώπους μου
που το έχουν ανάγκη!

2η ΕΤΗΣΙΑ ΟΜΑΔΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ & ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΜΑΣ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΘΕΟΔΩΡΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 23.10.2005 - 11.00 π.μ. ΣΤΟ ΣΙΝΤΡΙΒΑΝΙ
ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ 10' ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΜΑΣ & 300 γρ. ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΑΣ,
ΣΕ ΌΣΟΥΣ ΤΟ ΈΧΟΥΝ ή ΘΑ ΤΟ ΈΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΗ. Η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ!

Τράπεζα αίματος Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης "Ο Γεωργάκης Ολύμπιος"
Νοσοκομείο "ΑΧΕΠΑ" - Τηλ. 2130.993320-993390 - Κυρίες Παπαϊορδάνου & Νεοχωρλή

Η αφίσσα της αιμοδοτικής μας προσπάθειας

Την Κυριακή 23 Οκτωβρίου 2005, μια ομάδα μελών του Συλλόγου μας, τιμώντας τη μνήμη του Βασίλη Θεοδωρή, του Μπίλλη μας, που χάθηκε τόσο πρόωρα, όδευσαν όλοι μαζί στο Κέντρο αιμοδοσίας του ΑΧΕΠΑ, για να ξαναγεμίσουν τα αποθέματα της Τράπεζας Αίματος του Συλλόγου μας. Το ισοζύγιο αίματος μας ήταν -2 (μείον δύο) φιάλες, μετά τις τελευταίες που ο Σύλλογος προσέφερε σε συμπατριώτη μας τον Ιούνιο. Το αποτέλεσμα δεν ήταν ενθαρρυντικό, μια που ελάχιστοι συμπατριώτες ανταποκρίθηκαν, προδίδοντας έτσι (κυρίως οι νέοι) τις ελπίδες του Δ.Σ. για μία γενναία αναπλήρωση των αποθεμάτων μας. Το Δ.Σ., το οποίο παραχωρούσε αίμα σε όποιον το ζητούσε, ανεξάρτητα από το εάν το αναπλήρωνε, δεν θέλει να βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να παρέχει φιάλες μόνο στους αιμοδότες του. Τα αποθέματα της Τράπεζας Αίματος μας βρίσκονται σε οριακό σημείο. Όσοι μπορείτε αιμοδώστε και σώστε.

Παρακαλούμε θερμά, όλους όσοι έχουν πάρει αίμα από την Τράπεζά μας, να αντικαταστήσουν σταδιακά τις φιάλες. Έχουν ανάγκη και άλλοι συνάνθρωποί μας. Προφανώς οι αιμοδότες μας, μπορούν να πηγαίνουν και μόνοι τους σε όποιο Κέντρο Αιμοδοσίας θέλουν και όποτε θέλουν. Μπορούν επίσης να το προσφέρουν σε συγκεκριμένο αιμολήπτη ονομαστικά. Απλά, στην περίπτωση αυτή, ας αναφέρουν ότι καταθέτουν το αίμα τους στην Τράπεζα μας, που λέγεται 'Γεωργάκης Ολύμπιος της Θεσσαλονίκης' και βρίσκεται στο ΑΧΕΠΑ και μέσω της Τράπεζάς μας στον συγκεκριμένο επώνυμο λήπτη. Οι υπεύθυνες αιμοδοσίας είναι οι κυρίες Παπαϊορδάνου και Νεοχωρλή (τηλ. 2310/993390-993320). Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά όλες και όλους τους αιμοδότες μας, παλιούς και νέους.

28 Οκτωβρίου 2005 : Η συμμετοχή των παιδιών του Συλλόγου μας στην μεγάλη παρέλαση του "ΟΧΙ"

Όπως κάθε χρόνο, από το 2001 (χάρis στις ευγενείς ενέργειες του εξαιρετου συμπατριώτη και π. Προέδρου μας Γιάννη Μπάμπα), έτσι και φέτος, ο Σύλλογός μας θα πάρει μέρος στην μεγάλη παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας. Τα μικρά μας παιδιά, μπόμπρες και κουκλίτσες, θα βηματίσουν γεμάτα χάρη στη Λεωφόρο Μεγάλου Αλεξάνδρου, κρατώντας περήφανα την Ελληνική Σημαία και το Λάβαρο του Συλλόγου μας με τον Γεωργάκη Ολύμπιο. Το Δ.Σ. καλεί όλους και όλες να πάρουν νωρίς θέση στα πεζοδρόμια της λεωφόρου (όπως και στην προηγούμενη της 25ης Μαρτίου - βλ. δεξιά φωτογραφία), ή να κρεμαστούν στα μπαλκόνια, ή να καρφωθούν στις τηλεοράσεις τους και να τα απολαύσουν. Θα γεμίσει η ψυχή μας από τη χάρη τους και τη χαρά τους. Η σύνταξη της εφημερίδας μας, παρ' όλο που θεωρεί τις παρελάσεις υπολείμματα μιλιταριστικού πνεύματος, ειδικά για τα πιτσιρικά μας, επειδή γνωρίζει τη μεγάλη τους χαρά και περηφάνεια να εκπροσωπούν τον Σύλλογό μας, βάζει νερό στο κρασί της.

Εξ άλλου, όλη η χάρη τους είναι ακριβώς η αθώτητα του βηματισμού τους, που μοιάζει με το βήμα του κύκνου και όχι με εκείνο της χήνας. Σ.Σ. 2 Την ώρα που τυπώνονταν ο 'Λόγος 6', έχει ήδη λάβει χώρα η παρέλαση των μικρών μας, με εξαιρετική επιτυχία, κατά γενική ομολογία. Το Δ.Σ. δέχτηκε πολλά συγχαρητήρια, τα οποία φυσικά ανήκουν στα 14 λεβεντόκορμα παιδάκια μας. Περισσότερα σχόλια και φωτογραφίες, στο επόμενο τεύχος.

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005, ΏΡΑ 11.00, ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ:

ΕΤΟΣ 2005
ΜΗΝΑΣ 11 ΕΒΔ. 48
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7.18
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 5.07
ΣΕΛΗΝΗ 26 ΗΜΕΡΩΝ

27

Δ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2
3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26
27	28	29	30		

ΚΥΡΙΑΚΗ

SUNDAY 331 - 34 NOVEMBER

† ΙΓ' ΛΟΥΚΑ, Ναθαναήλ, Ισακώβου Πέτρου

Μη τυχόν λησμονησω!
Σήμερα στις 11.00 π.μ.
στη λέσχη του Συλλόγου μας,
ΗΜΕΡΙΔΑ για την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ μας!
Να πάω ΟΤΩΣΔΗΠΟΤΕ για...
να κρατήσω τον ΛΟΓΟ μου!

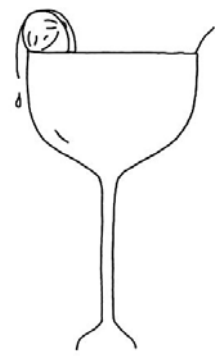
Ημερίδα για την Εφημερίδα. Λόγος και : Σύλλογος, Διάλογος, Αντίλογος'

Ο Λόγος του Συλλόγου
Ο Λόγος του Συλλόγου
Ο Λόγος του Συλλόγου
Ο Λόγος του Συλλόγου
Ο Λόγος του Συλλόγου

Στην ημερίδα αυτή, θα τεθούν όλα τα ζητήματα και οι προβληματισμοί ως προς : Τη δομή της εφημερίδας μας (ύλη, ύφος, φόρμα και σχήμα, τρόπος εκτύπωσης, χρώμα), Το συντακτικό επιτελείο (στελέχωση, οργάνωση, συλλογική γραφή, επιμερισμός θεματικών ενότητων κλπ.), Τη διαχείριση (συνδρομητική ή μη, σχέσεις της με το Δ.Σ. κλπ.), Τις μελλοντικές ή μη προοπτικές της (περιοδικότητα, συνεργασίες, διεύρυνση και επέκταση ή μη, εξωστρέφεια, συγχώνευση και δημιουργία ενιαίας τοπικής εφημερίδας για το Λιβάδι, πεδία αναφοράς κλπ.).

Είμαστε σίγουροι πως τόσο ο κος Καραϊσκος, ως ο επί χρόνια εκδότης του 'Λ.Ο.', όσο και η συντακτική επιτροπή του 'Λ', θα συμβάλλουν με την εμπειρία και τις γνώσεις τους στο θέμα. Είμαστε επίσης σίγουροι πως όλοι όσοι συνεργάστηκαν με κάθε τρόπο με τον 'Λόγο', είτε αρθρογραφώντας, είτε διαβάζοντάς τον, θα καταθέσουν εποικοδομητικά τους δικούς τους προβληματισμούς, απόψεις και προτάσεις επί του θέματος. Σας περιμένουμε όλους να καταθέσετε τις απόψεις σας και τη γνώμη σας!

ΕΤΟΣ 2005
ΜΗΝΑΣ 10 ΕΒΔ. 41
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 6.33
ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 5.48
ΣΕΛΗΝΗ 12 ΗΜΕΡΩΝ

15

Δ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	

ΣΑΒΒΑΤΟ

SATURDAY 288 - 77 OCTOBER

Λουκιανού, Βάρσου Εδέσσης, Ευθυμίου, Σαβίνου

Σάββατο 15 Οκτωβρίου 2005, ΣΤΗ Λέσχη μας Η 1η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΝέΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ 2005-2007!

Μαζευτήκαμε όσοι μπορούσαμε, περάσαμε θαυμάσια και ξαναξεκινήσαμε!

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ανανεωμένο κατά τα 4/7 μετά τις εκλογές της 15ης Μαΐου 2005, συνεχίζοντας πιστά μία παράδοση πολλών χρόνων, που επιτάσσει ότι η έναρξη της νέας 'λεσσιακής' και χειμερινής περιόδου συνοδεύεται από μία πανηγυρική συνάντηση των μελών και των φίλων του Συλλόγου μας, οργάνωσε το Σάββατο 15 Οκτωβρίου 2005 την 1η συνεστίαση της νέας περιόδου, γιορτάζοντας παράλληλα και τα ετήσια γενέθλια του Συλλόγου μας και την είσοδο του στο 98ο έτος της ζωής του (από τις 28 Σεπτεμβρίου του 1908).

Τα δελεαστικά κίνητρα για τη συμμετοχή όλων μας στη συνεστίαση αυτή, πέρα από το να συναντηθούμε όλοι, να αλληλοεχρηθούμε χρόνια πολλά και να γιορτάσουμε, ήταν όπως πάντα, τα τερψιλαργύγιά μας (μεζέδες, σαλάτες και τα λοιπά πιάτα με τις λιβαδιώτικες λιχουδιές, άφθονο ντόπιο τσίπουρο και κρασάκι), η μουσική και τα τραγούδια μας, οι χοροί και το κέφι μας, η θαλπωρή του χώρου μας και η φιλία και η τρυφεράδα μεταξύ μας.

Και όπως πάντα επίσης, όλοι μας, αυξήσαμε τις χοληστερίνες μας, τα τριγλυκερίδιά μας, την ποσότητα αλκοόλης στο αίμα μας και το φυσικά το βάρος μας, αλλά περάσαμε πολύ όμορφα, βάζοντας ο καθένας μας ρεφενέ το κέφι του και την καλή του διάθεση.

Ο συνεστιασιάρχης μας κος Μάκης Κωνσταντινίδης, ο οποίος επιμελήθηκε τα της εκδήλωσης, διακρίθηκε όπως πάντα για την υψηλή ποιότητα των εδεσμάτων και κέρδισε στο τέλος δίκαια το χειροκρότημά μας. Κατά τη διάρκεια της συνεστίαςης, τιμήθηκαν και τα παιδιά των Λιβαδιωτών, αποφοίτων των λυκείων Λιβαδίου και Θεσσαλονίκης, τα οποία κατέκτησαν στις πανελλήνιες εξετάσεις την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

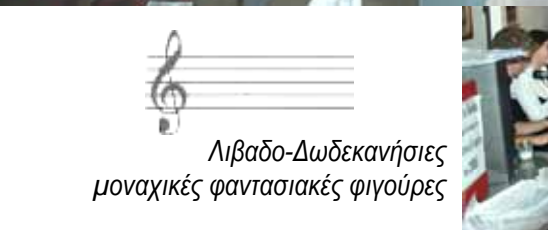
Ο δαιμόνιος φωτορεπόρτερ του 'Λόγου', κατάφερε να απαθανάτισε ορισμένες στιγμές του κεφίου μας, τις οποίες και παραθέτουμε με τη μορφή των φωτογραφιών. Σημειώτεον ότι την παράσταση έκλεψε η νεολαία μας, που τραγουδούσε και χόρευε από καρδιάς, συμπαρασύροντας και τους μεγαλύτερους, και διανθίζοντας την όλη εκδήλωση με την άφατη φρεσκάδα της.

.....μαζί με την φοιτητριά νεολαία μας !!

Συνάντηση γενεών σε λυγρόκορμο συρτό

Λιβαδο-Δωδεκανήσιες μοναχικές φαντασιακές φιγούρες

Χαρούμενες παρέες συμπατριωτών και φίλων, εύχονται στον Σύλλογό μας να τα χιλιάσει.....

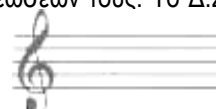
Προεδρικά τραπέζια 1-2-3 και

θηρησκευτική τσιπουροπροσέληση !!

Δυστυχώς η καθυστέρηση της κυκλοφορίας της εφημερίδας μας, ίσως ήταν η αιτία της σχετικής και όχι ολικής πληρότητας της αίθουσάς μας. Ωστόσο, όσοι/ες ήταν παρόντες/ούσες, μιλούσαν για μία αξεχαστη βραδιά, από τις πιο κεφάτες και χαρούμενες που μπορούσαν να θυμηθούν. Πολλοί επίσης συμπατριώτες μας, μας έστειλαν τηλεφωνικά τις ευχές τους και τη λύπη τους για την αδυναμία τους να παραστούν, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων τους. Το Δ.Σ. ευχαριστεί όλους και όλες για τις εγκάρδιες ευχές τους.

Η ερασιτεχνική δημιουργία της νέολαιας μας σε όλο της το μεγαλείο, ή όταν η Μουσικολογία συναντά την Αρχιτεκτονική, η Βρεφονηπιακή την Νομική και η Φιλοσοφία την Ιατρική. Στο πιάνο της παρέας ο Γιάννης Πετρίδης.

Εκκολαπτόμενες διασημότητες της φωνητικής τέχνης, πλέκοντας άρτια δομημένες διφωνίες. Ο Γιάννης Λάκης, ένα πολλά υποσχόμενο χρυσό λαρύγγι και η Λιβαδολάτριάς Γιαννιώτισσα Γιάννα Γιαννάκη.

Νέα ταλέντα νέας σοδειάς. Από τους βασικούς συντελεστές της Μουσικής Ομάδας του Συλλόγου

Βαριά ζεϊμπέκικα από κρυφά νέα ταλέντα παλαιάς Συλλογικής κοπής. Από τις εκπλήξεις της βραδιάς.

ΤΟ 22ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΛΑΧΩΝ ΔΙΟΝ & ΚΑΤΕΡΙΝΗ - 1,2 & 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2005

ΙΟΥΛΙΟΣ ΕΤΟΣ 2005 ΜΗΝΑΣ 7 ΕΒΔ. 26 ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 5:06 ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 7:52 ΣΕΛΗΝΗ 25 ΗΜΕΡΩΝ		1 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ FRIDAY 182 - 183 JULY
ΙΟΥΛΙΟΣ ΕΤΟΣ 2005 ΜΗΝΑΣ 7 ΕΒΔ. 26 ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 5:06 ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 7:51 ΣΕΛΗΝΗ 25 ΗΜΕΡΩΝ		2 ΣΑΒΒΑΤΟ SATURDAY 183 - 182 JULY
ΙΟΥΛΙΟΣ ΕΤΟΣ 2005 ΜΗΝΑΣ 7 ΕΒΔ. 27 ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 5:06 ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ 7:51 ΣΕΛΗΝΗ 27 ΗΜΕΡΩΝ		3 ΚΥΡΙΑΚΗ SUNDAY 184 - 181 JULY

Με μεγάλη επιτυχία διεξήχθη το 22ο Πανελλήνιο Αντάμωμα των Βλάχων, στην Κατερίνη και στο Δίον Πιερίας, στις 1-2-3 Ιουλίου 2005. Σε όλες τις εκδηλώσεις υπήρξε εκπληκτική προσέλευση κόσμου, με αποκορύφωμα το βράδυ του Σαββάτου στο αρχαίο θέατρο του Δίου, όπου περισσότεροι από 5.000 άνθρωποι απόλαυσαν τα χορευτικά συγκροτήματα των βλαχικών Συλλόγων.

Η παρουσία του Λιβαδιού ήταν πέρα από εντυπωσιακή. Παρουσιάστηκε ως ενιαίος κοινωνικός και πολιτιστικός χώρος (όπως και είναι άλλωστε) με τους Συλλόγους της Κατερίνης, της Θεσσαλονίκης, τον Εξωραϊστικό και τον Δήμο και η συμβολή του ήταν καταλυτική για την επιτυχία των εκδηλώσεων.

Ειδικά ο Σύλλογος της Κατερίνης, εμφάνισε μία εξαιρετική παράσταση το βράδυ της 1ης Ιουλίου στο ανοιχτό θέατρο Κατερίνης, με θέμα : 'Ο Τραχανάς και το Χάζι', που άφησε άναυδους τους πάντες για την αρτιότητα της ερμηνείας των μελών του. Ο Σύλλογός μας δεν βρίσκει λόγια να συγχαρεί τους Κατερινιώτες συμπατριώτες μας, οι οποίοι κυριολεκτικά έσπασαν την συνήθη ρουτίνα τέτοιων δρωμένων και αναβάθμισαν την εκδήλωση, ενθουσιάζοντας τους πάντες. Ήταν η αποθέωση της υγιούς ερασιτεχνικής δημιουργίας, που δεν έχει να ζηλέψει τίποτε από πολλές περισπούδαστες 'επαγγελματικές' παραστάσεις. Εύγε στο Δ.Σ. και τα μέλη της Κατερίνης και ένα θερμό ευχαριστώ από καρδιάς για την εξαιρετη βραδιά που μας χάρισαν.

Ο Πρόεδρος της Π.Ο.Π.Σ.Β. κος Κ.Αδάμ

Ο Πρόεδρος του Συλ. Κατερίνης κος Κατσικής

Ορισμένες στιγμές της όμορφης βραδιάς

Το πρωί της 2ης ημέρας των εκδηλώσεων, έλαβε χώρα στο

Πνευματικό Κέντρο της Κατερίνης μία ημερίδα για τη συμβολή των Βλάχων στους εθνικούς αγώνες. Θαυμάσιες οι ομιλίες και ιδιαίτερα του καθηγητή κου Κατσάνη, τον οποίο ο Σύλλογός μας προτρέπει να προσκαλέσει (και ο ίδιος να αποδεχθεί) στη λέσχη μας και να ομιλήσει και στα μέλη και τους φίλους μας.

Το βράδυ στο αρχαίο θέατρο του Δίου, κατάμεστο από κόσμο, χόρεψαν 11 συγκροτήματα από όλη την Ελλάδα, ταξινομημένα κατά συγγενείς περιοχές προέλευσης. Το Λιβάδι χόρεψε τελευταίο και αποτελούσε την πλέον συμπαγή, χωρικά και λειτουργικά, ενότητα. Ο ρεπόρτερ μας κατέγραψε τον εντυπωσιακό σεβασμό όλης της βλαχικής κοινότητας προς το Λιβάδι και σημείωσε την εξαιρετη εμφάνιση όλων των κυριών και δεσποινίδων, καθώς και την όμορφη, λιτή και απέριτη ενδυμασία με το εκπληκτικό καϊρούκι.

Το πρωί της 3ης μέρας, ο Τρανός χορός, με πολυπληθέστατο συμμετοχικό κοινό, επιβεβαίωσε την απέραντη δυνατότητα που έχει το βλάχικο στοιχείο να επαναποτυπώσει στην ευρύτερη ελληνική κοινωνία την πολιτιστική, πολιτισμική και ιστορική του δυναμική, έξω και πέρα από ανιστόρητες νοοτροπίες, ανοησίες και ψευδολογίες..

Πανοραμικές σκηνές από την υπέροχη εκδήλωση στο αρχαίο θέατρο του Δίου. Στην τελευταία φωτογραφία, το κλείσιμο της γιορτής με όλο τον κόσμο να συμμετέχει χορεύοντας μαζί με το συγκροτήμά μας.

Σύλ-Λόγος και : Ο ΦΕΤΙΝός 15Αύγουστος στο Λιβάδι

Το αδιαχώρητο σημειώθηκε φέτος στο Λιβάδι κατά το 4ήμερο (12-15) του Αυγούστου. Στην πρωτοφανή για τα τελευταία χρόνια κοσμοσυρροή, συνέβαλε και η συντακτική επιτροπή του 'Λόγου', η οποία παρέστη σύσσωμη και παρακολούθησε όλες τις εκδηλώσεις, σε πολλές από τις οποίες συμμετείχε και ο Σύλλογός μας ενεργά.

Την Παρασκευή 12 Αυγούστου, οι Σύλλογοι της Θεσσαλονίκης, της Κατερίνης και ο Εξωραϊστικός του Λιβαδίου, οργάνωσαν ένα υποπλάτανο βραδυό τσιμπούσι υπό τους ήχους μιάς όμορφης ορχήστρας νέων παιδιών, Λιβαδιωτών κυρίως της ανά την Ελλάδα διασποράς. Κατόπιν, το γλέντι συνεχίστηκε σε γνωστό αγγλότιλο μπαράκι, σημείο αναφοράς πλέον της νυχτερινής διασκέδασης της νεολαίας, όπου, παρά το μέσον που έβαλε ο αρχισυντάκτης μας, δεν κατάφερε καν να εξασφαλίσει θέση καθίσματος.

Το Σάββατο 13, άνοιξε η έκθεση παλαιών φωτογραφιών στο Α' Δημοτικό Σχολείο, μία αξιόπαινη πρωτοβουλία του Εξωραϊστικού, με συγκινητικά αποτελέσματα, για πολλούς συμπατριώτες, οι οποίοι είδαν ή ξαναθυμήθηκαν παππούδες και γιαγιάδες τους, βουρκώνοντας από την τρυφεράδα που μόνο μία παλιά ασπρόμαυρη κιτρινωπή φωτογραφία μπορεί να εκπέμπει.

Η σύνταξη της εφημερίδας, συνέβαλε στην έκθεση με μία ιστορική φωτογραφία του 1944, όπου ο μεγάλος Λιβαδιώτης Καπετάν Νικήτας, διοικητής του 50ου Συντάγματος του ΕΛΑΣ (ο αδικοχημένος Κώστας Συννεφάκης, αδερφός της Μαρίκας Συννεφάκη-Ευθυμιάδου και της Ελένης Συννεφάκη-Σαμψάνη), εισέρχεται έφιππος και δαφνοστεφανωμένος, επικεφαλής του Συντάγματος, την ημέρα της απελευθέρωσης της Θεσσαλονίκης από τους Γερμανούς κατακτητές.

Η συντακτική ομάδα, κάνει έκκληση σε όλους τους αναγνώστες και φίλους του Λιβαδίου να ξεσκονίσουν τα συρτάρια τους και αν βρουν παλιές φωτογραφίες, να τις διαθέσουν για 5 μόνον λεπτά της ώρας, είτε στα μέλη του Εξωραϊστικού, είτε στη σύνταξη του 'Λόγου' μας. Θα την ψηφιοποιήσουν μέσω σαρωτή (scanner) και θα τους επιστραφεί επί τόπου.

Ο Λιβαδιώτης Κώστας Συννεφάκης (Καπετάν Νικήτας) επικεφαλής του 50ου Συντάγματος του ΕΛΑΣ (Εθνικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού) απελευθερώνει εκ δυσμών τη Θεσσαλονίκη από τους Γερμανούς κατακτητές και παρελαύνει στεφανωμένος στη Λεωφόρο Νίκης (Οκτώβριος 1944)

Την Κυριακή 14, το μεγάλο γλέντι το βράδυ, όπου ο κόσμος πλημμύρισε τον άξονα Πλατεία-Κιόσκι, ο οποίος από πεζόδρομος έγινε ένας απέραντος τραπεζόδρομος. Το κέφι μεγάλο, οι ευχές και οι χοροί ατέλειωτοι και η ευθυμία στα ύψη. Η γραφίδα του 'Λόγου' εντόπισε και πάρα πολλούς φίλους του Λιβαδίου, που μας τίμησαν με την παρουσία τους, καθώς επίσης και έναν μεγάλο πατριώτη και συμπατριώτη της διασποράς εξ Αμερικής, ο οποίος ήρθε ειδικά για τον 15Αύγουστο στο Λιβάδι, παρεκκλίνοντας από το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής του περιόδου.

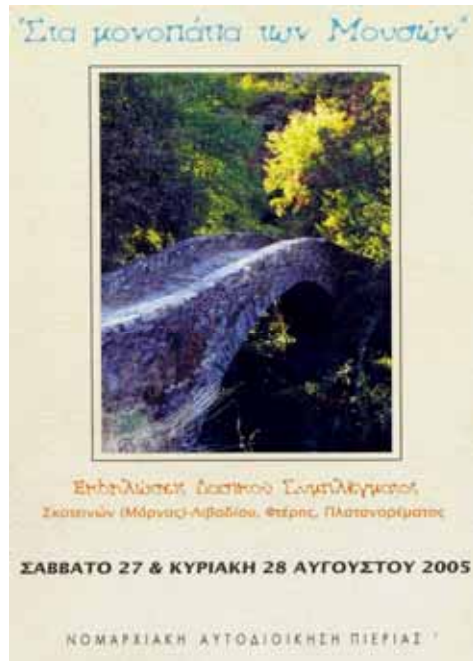
Την Δευτέρα 15, μετά τις επίσημες κατά τα ειωθότα εκδηλώσεις, το κέφι και ο χορός συνεχίστηκαν το μεσημέρι, όπου ορισμένοι σχετικά γηραιοί συμπατριώτες, συνήθως μπαστουνοφόροι, χόρευαν άνευ τεχνικής υποστήριξης, ενώ άλλοι, προσωρινά κολλαροφόροι, απέβαλαν τα κολλάρα τους, ξεχνώντας για το χορό τα αυχενικά τους σύνδρομα. Προφανώς το ιαματικό τσίπουρο του Λιβαδίου απέδειξε και πάλι τις θεραπευτικές του ιδιότητες.

Το απόγευμα στο Κιόσκι, όλοι θαύμασαν τις χορευτικές ικανότητες των συγκροτημάτων όλων των Συλλόγων μας, ενώ μετά από χρόνια, ξαναείδαμε τον περίφημο χορό των γερόντων

Φωτογραφικά στιγμιότυπα από τις εκδηλώσεις του απογεύματος του 15Αύγουστου. Η λεβεντιά του χορού δεν έχει ηλικία, όπως δεν έχει όρια και η φιλία και η συναδέλφωση

ΣΥΛ-ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΜÓΡΝΑ ΣΤΙΣ 27-28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2005

Στις 27 & 28 Αυγούστου, έλαβαν χώρα στην Μόρνα Πιερίας (πατρίδα του μεγάλου Δάσκαλου Χρίστου Τσολάκη), στο παλιό εργοστάσιο επεξεργασίας ξύλου, οι εκδηλώσεις για να τιμηθούν οι άνθρωποι που εργάστηκαν εκεί από το 1936 που ξεκίνησε έως το 1968 που έκλεισε, παράγοντας επί 32 χρόνια κυρίως την υποδομή των σιδηροδρομικών γραμμών της χώρας μας. Το εργοστάσιο αυτό, έδωσε δουλειά σε πάρα πολλές οικογένειες στο Λιβαδί και στην ευρύτερη περιοχή και η ύπαρξή του ήταν ένας από τους λόγους της συγκράτησης του πληθυσμού στο χωριό και της μείωσης της αστυφιλίας. Ο Σύλλογός μας, μαζί με τους άλλους αδελφούς Συλλόγους, καθώς και τους Συλλόγους από τους οικισμούς της ευρύτερης περιοχής, ήταν προσκεκλημένοι και φυσικά παρών.

Οι οργανωτές προσέδωσαν στις εκδηλώσεις τον συνήθη εθιμοτυπικό χαρακτήρα, με ό,τι αναπόφευκτα αυτό σημαίνει σε τυπικές ομιλίες και βερβγαλισμούς. Ωστόσο υπήρξαν και στιγμές άκρως συγκινητικής λαϊκότητας, με την απονομή επαινών και διπλωμάτων στους όσους εργαζόμενους ήταν παρόντες και με το προσκλητήριο εκείνων που δεν ζουν πιά.

Ο ρεπόρτερ μας κατέγραψε την εξαιρετική ομιλία του συμπατριώτη μας Γιώργου Ράπτη, που με λόγο μεστό, έβαλε τα πράγματα στη σωστή ιστορική και διαλεκτική τους διάσταση, καθώς επίσης και την επαινετή πρωτοβουλία του Νομάρχη Πιερίας να προχωρήσει στην κατασκευή του οδικού δικτύου από τα Σκοτεινά έως την Φτέρη. Η ταμπέλλα του έργου έχει μπει και μένει μόνο να γίνει το έργο – σε 18 μήνες όπως μας αναφέρθηκε. Ίδωμεν και μακάρι.

Συγκινητική επίσης στιγμή, ήταν η έκθεση ζωγραφικής μέσα στο παλιό ερειπωμένο εργοστάσιο, του συμπατριώτη μας Τάσσου Δίκα, τ. Προέδρου του Συλλόγου μας, του ακούραστου και άσκου αυτού εργάτη της επιστήμης και της τέχνης, ο οποίος με την κίνησή του αυτή, συνέδεσε τον ανθρώπινο μόχθο που αναβλύζει από το γηραλέο εργοστασιακό κουφάρι με την σύγχρονη τέχνη του χρωστήρα, δημιουργώντας ένα σπάνιο και απρόβλεπτο τρυφερό σκηνικό.

Στις χορευτικές και ωδικές εκδηλώσεις, πρωτοστάτησαν και πάλι οι Κατερινιώτες συμπατριώτες μας, οι οποίοι ζωνάνεψαν τον τόπο με τα όμορφα τραγούδια τους και τους θαυμάσιους χορούς τους. Περιδιάβηκαν όλο το χωριό το πρωί και το ξύπνησαν, αναβιώνοντας έθιμα και επαναφέροντας μνήμες, πριν καταλήξουν στο κεντρικό μεσημεριανό γλέντι.

Η σύνταξη του 'Λόγου' και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, καταθέτει και πάλι τον θαυμασμό του για την εκπληκτική συμμετοχική διάθεση των Κατερινιωτών, σε ό,τι αφορά ζητήματα της παράδοσης και της διατήρησής της στον τόπο μας.

Ο Σύλλογός μας, εκπροσωπήθηκε από τμήμα του Δ.Σ., καθώς και από πολλά μέλη μας, τα οποία συνέβαλαν με το κέφι τους στην όμορφη ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε από τον απλό κόσμο, που πέρα από τυπικές συμβατικότητες, ξέρεi να αναβιώνει εγκαταλελειμμένους ιστορικούς χώρους μνήμης και περισυλλογής, με τρόπο γνήσιο και ανεπιτήδευτο.

Ο συνεταιρισμός των γυναικών του Λιβαδίου, τίμησε και πάλι την γαστρονομική μας παράδοση, προσφέροντας στο περίπερρό του εξαιρετες πίτες και γλυκά του κουταλιού, ενώ εισέπραξε και τα εύσημα από όλους, παιδιά, μεγάλους και επισήμους, για τα υπέροχα εδέσματα που παρουσίασαν στο γεύμα.

Σημειώνουμε επίσης, πως ένας από τους τιμηθέντες, ήταν ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας Δημήτρης Καρανίκας, ο οποίος είχε εργαστεί στο εργοστάσιο αυτό. Δυστυχώς ο Αντιπρόεδρος μας δεν μπόρεσε να παραστεί λόγω ανωτέρας βίας και την περγαμηνή του παρέλαβε μέλος του Δ.Σ. μας.

Ο ΣΥΛ-ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ 'ΛΟΓΟΥ' ΜΑΣ

Η συντακτική ομάδα, άκουγε από καιρό ότι ο 'Λόγος' μας, αρέσει σε πολύ κόσμο, ο οποίος δεν τον διαβάζει απλώς, αλλά τον μελετάει με προσοχή. Αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα, μας κολακεύει και μας δίνει κουράγιο. Γνωρίζαμε την αναγνωσιμότητα της εφημερίδας μας, αλλά δεν πιστεύαμε πως θα ήταν τόσο μεγάλη.

Αδιάφυστος μάρτυς είναι η παρακάτω φωτογραφία του δαιμόνιου ρεπόρτερ μας, του οποίου ο φακός συνέλαβε εξέχουσα προσωπικότητα της λιβαδιώτικης υπερατλαντικής διασποράς, να αναλώνει μέγα μέρος των πολυτίμων καλοκαιρινών του διακοπών στην εμβάθυνση των κειμένων του 'Λόγου', ρουφώντας κυριολεκτικά την ύλη του..

Η εμμονή του επώνυμου συμπατριώτη μας (είναι ο Γιωργούλης Νουορίκου ο Πρεσβύτερος) στην τελευταία σελίδα του προηγούμενου 'Λόγου', προφανώς αφορά την είδηση της κατεδάφισης, κατόπιν άνωθεν εντολών (εννοείται επιγείων άνωθεν προς αποφυγήν παρεξηγήσεων), της τοξωτής κιονοστοιχίας στο μοναστήρι της Αγίας Τριάδας. Στην μεν 1^η φωτογραφία, ο Νουορίκου εμβρόντητος διαβάζει την είδηση, στη δε 2^η, τα σχόλια της αρχισυνταξίας του 'Λόγου'. Η σύνταξη υπογραμμίζει τις χαρακτηριστικά εύγλωττες εκφράσεις του προσώπου του.

Ο "ΛΟΓΟΣ" ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ : ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ "ΛΟΓΟΥ 4" & "ΛΟΓΟΥ 5"

Κατά την χρονική περίοδο που μεσολάβησε μεταξύ της έκδοσης του 'Λόγου 5' έως σήμερα – έκδοση του 'Λόγου 6', είχαμε δυστυχώς την εξής **ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΩΛΕΙΑ** :

Μανώλης Αναγνωστάκης (1925-2005) – Ποιητής.

Όσοι διάβασαν την ποίησή του, προσέθεσαν Ρωμιοσύνη, κοινωνική ευαισθησία και τρυφεράδα στη ζωή τους. **Παραμερίστε να διαβεί ο ΠΟΙΗΤΗΣ**

Ο Μανώλης Αναγνωστάκης της σπαραχτικής σιωπής και της άγρυπνης συνειδήσης, θα είναι πάντα πλούτος της ζωής μας, κιβωτός μνήμης και οραμάτων τόσων αγώνων.

«Όρθιος και μόνος σαν και πρώτα περιμένει» τους επόμενους καιρούς, ολοζώντανος στη μνήμη όλων μας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει και αιώνια η μνήμη του σε όλο τον λαό της Ελλάδας και στον κόσμο.

Η σύνταξη καταθέτει αντί στεφάνου, ένα προφητικό ποίημά του, το συνοπτικό του βιογραφικό και ένα σχόλιο

Επίλογος

*Οι στίχοι αυτοί μπορεί και νά 'ναι οι τελευταίοι
Οι τελευταίοι στους τελευταίους που θα γραφτούν
Γιατί οι μελλούμενοι ποιητές δε ζούνε πια
Αυτοί που θα μιλούσανε πεθάναν όλοι νέοι
Τα θλιβερά τραγούδια τους γενήκανε πουλιά
Σε κάποιον άλλον ουρανό που λάμπει ξένος ήλιος
Γενήκαν άγριοι ποταμοί και τρέχουνε στη θάλασσα
Και τα νερά τους δεν μπορείς να ξεχωρίσεις
Στα θλιβερά τραγούδια τους φύτρωσε ένας λωτός
Να γεννηθούμε στο χυμό του εμείς πιο νέοι.*

Ο Μανώλης Αναγνωστάκης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1925. Σπούδασε Ιατρική και ειδικεύτηκε ως ακτινολόγος στη Βιέννη (1955-1956). Άσκησε το επάγγελμα του ακτινολόγου στη Θεσσαλονίκη και το 1978 μετεγκαταστάθηκε στην Αθήνα.

Για την πολιτική του δράση στο φοιτητικό κίνημα και τις αριστερές του πεποιθήσεις, φυλακίστηκε στο διάστημα 1948-1951, ενώ το 1949 καταδικάστηκε σε θάνατο από έκτακτο στρατοδικείο.

Εμφανίστηκε στα γράμματα από το περιοδικό «Πειραϊκά Γράμματα» (1942) και το φοιτητικό περιοδικό «Ξεκίνημα» (1944). Του τελευταίου περιοδικού διετέλεσε και αρχισυντάκτης, από το τεύχος 1 (15 Φεβρ. 1944) μέχρι και το 11-12 (1 και 15 Οκτ. 1944).

Δημοσίευσε ποιήματα και κριτικά σημειώματα σε πολλά περιοδικά, ενώ είχε και πυκνή παρουσία στην εφημερίδα «Αυγή», με κείμενα για θέματα λογοτεχνικά και πολιτικά. Εξέδωσε το περιοδικό «Κριτική» (Θεσσαλονίκη, 1959-1961), υπήρξε μέλος της εκδοτικής ομάδας των «Δεκαοκτώ κειμένων» (1970), των «Νέων Κειμένων» και του περιοδικού «Η Συνέχεια» (1973). Ποιήματά του μεταφράστηκαν στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά. Ακόμα, ποιήματά του μελοποίησαν ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Θάνας Μικρούτσικος, η Αγγελική Ιονάτου και ο Μιχάλης Γρηγορίου.

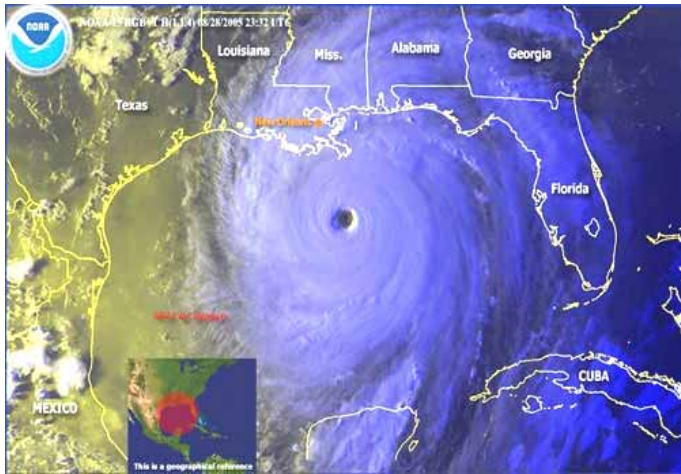
«Θυμώμαι, άρα υπάρχω» Του Παντελή Μπουκάλα – ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 24/06/2005

Ένας άνθρωπος που μένει όρθιος σε όλους τους ανάποδους ανέμους της ιστορίας, φεύγει όρθιος. Ένας ποιητής που η ποίησή του υπήρξε Πράξη, η δε Πράξη του «όρθια σαν αλεξικέραυνο» ελευθεροφροσύνης και τιμιότητας, δεν έχει να φοβάται το χρόνο –θα υπάρχει πάντοτε κόσμος που θα τον αγαπά, θα τον μνημονεύει με συγκίνηση και θα προσφεύγει στο νόημα και τη μουσική των στίχων του. Για τον Ψηλό της νεοελληνικής ποίησης, τον Μανώλη Αναγνωστάκη που έφυγε χθες στα πλήρη ογδόντα του, η τέχνη του λόγου, του ποιητικού και του κριτικού λόγου, όπως τη διακόνησε, στάθηκε ο βαθύτερος και ο πιο δαπανηρός τρόπος για να τιμήσει το ύπατο αξίωμα του πολίτη. Η ποίησή του ρύθμισε τον βίο του και υπαγόρευσε την πολιτική του ηθική· κι ο βίος του, βίος της ακεραιότητας και της προσφοράς, επαλήθευσε την ποίησή του. Τίποτε περιπτώ, τίποτε στιλβωμένο, τίποτε που να μην κυριολεκτεί.

Αποφασισμένος, αντιδογματικός και αιρετικός μα δίχως τους τόσο συνηθισμένους ακκισμούς όσων εξαντλούν την αίρεση στην επίφαση, και «προπαντός δίχως αυταπάτες», ο Μανώλης Αναγνωστάκης **«σφυροκοπούσε αδιάκοπα στο ίδιο αμόνι»** τις λέξεις του. Και δεν τις σφυροκοπούσε για να τις λειάνει ή για να τους δώσει κάποια πλανερή γυαλάδα, αλλά για να αναδείξει αιχμηρό το εσώτερο νόημά τους. Για να τις μεταπλάσσει σε πρόκες, να τις καρφώσει πάνω στη σάρκα της συλλογικής μνήμης, «να μην τις παίρνει ο άνεμος».

Άλλοτε λυρικός κι άλλοτε με τον τρόπο της σάτιρας και της πολεμικής, υπήρξε πάντοτε ευθύς και καίριος. Μέλος εκλεκτό μιας ποιητικής γενιάς που την ονόμασαν «γενιά της ήπιας», «δεν παραδέχτηκε ποτέ την ήπια», όπως έγραφε: **«Κι ήθελε ακόμη πολύ φως να ξημερώσει. Όμως εγώ δεν παραδέχτηκα την ήπια».** Μπορεί, μιλώντας συνηθώς σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο, να μέτρησε «ένα ένα τα ναυαγισμένα όνειρα», κι όχι μόνο της δικής του γενιάς, μπορεί να διέγινε χωρίς πόσο μικρή δραστηριότητα έχει η ποίηση και πόσο εύκολο είναι να ξεφτίσει, δεν πτοήθηκε όμως, δεν κήρυξε μάταιη τη ζωή ή την ποίηση. **«Προσπάθησε μ' όση καρδιά σ' απομένει, χάραξε τούτες τις δυο γραμμές σταυρωτά/ύστερα γέλασε πάλι, δοκίμασε τη νιότη σου ακόμα μιαν Άνοιξη· δεν είναι μάταιο»** –αυτόν το λόγο του μετράω τώρα σαν διαθήκη του. Αυτόν και τη σοφή μες στην απλότητά της μετάπλαση που επιφύλαξε στο γνωστό απόφθεγμα **«σκέφτομαι, άρα υπάρχω»**, σημειώνοντας στο «Υστερόγραφο» του: **«Θυμώμαι, άρα υπάρχω».** Μα τον Μανώλη Αναγνωστάκη δεν θα τον θυμόμαστε σαν κάτι μακρινό και σιωπασμένο: Το έργο του και το παράδειγμά του θα τον εγγράφουν διαρκώς στον ενεστώτα μας.

Ο "ΛΟΓΟΣ" ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ : ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ - Τυφώνας ΚΑΤΡΙΝΑ

Ο τυφώνας 'Κατρίνα' στην Νέα Ορλεάνη των ΗΠΑ, αφάνισε μία ολόκληρη πόλη, κατέστρεψε μία ολόκληρη πολιτεία, θανάτωσε απροσμέτρητο αριθμό ανθρώπων (ποτέ δεν ανακοινώθηκε ο συνολικός αριθμός, ο οποίος ανέρχεται σε χιλιάδες), αλλά κυρίως ανέδειξε την στρεβλή μορφή ανάπτυξης της υπερδύναμης, η οποία μετέφερε μέγα μέρος των οικονομικών πόρων γιά την κοινωνική της πολιτικής και την περιβαλλοντική προστασία στο Υπουργείο Αμύνης, ή επί το ακριβέστερο στο Υπουργείο Πολέμου. Το αποτέλεσμα άφησε άφωνη όλη την ανθρωπότητα, η οποία συγκλονισμένη, έδειξε και πάλι το ανθρωπιστικό της πρόσωπο (κυρίως οι φτωχές χώρες), ξαναβάζοντας το χέρι στο φτωχό της πουγκί και προσφέροντας αυτά που η ηγεσία της κοσμοκράτειρας Αμερικής στέρησε από τα οικονομικά αδύναμα στρώματα του ντόπιου πληθυσμού. Η σύνταξη κλίνει το γόνο στους χιλιάδες νεκρούς, που πήγαν και συνάντησαν στους ουρανούς τους Ιρακινούς αθώους συνανθρώπους τους.

Το παρακάτω άρθρο (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ) του γνωστού καθηγητή της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ. Φαίδωνα Μαλιγκούδη, το οποίο παραθέτουμε αυτούσιο, τα λέει νομίζουμε όλα.

ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΧΩΡΑ Του Φαίδωνα Μαλιγκούδη

«Ανθρωπιστική βοήθεια από τη Σρι Λάνκα και την Αλβανία για τους δυστυχείς της Νέας Ορλεάνης»... Είδηση που θα μπορούσε να είναι το πιο σύντομο ανέκδοτο, αν επιχειρούσε κανείς να χλευάσει την άφατη συμφορά που έπληξε τον Νότο των ΗΠΑ.

Εικόνες, όπου προβάλλει ξεκάθαρα πια το ρεαλιστικό προφίλ της υπερατλαντικής κοσμοκράτειρας, μιας κοινωνίας με διπλή ηθική, όπου κυριαρχεί το φαινόμενο του φυλετικού διαχωρισμού.

Οι σημερινές ΗΠΑ είναι η χώρα στην καθημερινότητα της οποίας κυριαρχούν οι μεγάλες αντιθέσεις. Αντιθέσεις, που θα προκαλέσουν ζωηρή αίσθηση στον κάθε νεοφερμένο που θα διαβεί, από τη μία στιγμή στην άλλη, τα όρια των γκέτο μέσα σε μια και την ίδια υπερατλαντική πόλη: από την ειδυλλιακή ατμόσφαιρα της ακαδημαϊκής κοινότητας στο πανεπιστημιακό campus του Yale στο New Haven, για παράδειγμα, θα αναγκασθεί ο ξένος επισκέπτης, για να φτάσει στον σιδηροδρομικό σταθμό, να διασχίσει τις γειτονιές του ισπανόφωνου λούμπεν προλεταριάτου, ενός κόσμου που φαντάζει ξένος και δυσοίωνος για τον ίδιο.

Η Αμερική είναι η χώρα, όπου τα γκέτο συμβιώνουν, προσποιούμενα ότι αγνοούν το ένα την ύπαρξη του άλλου και όπου ο spiritus loci (το εντόπιο πνεύμα του ύστερου καπιταλισμού) κατορθώνει να συντηρεί (για πόσον καιρό ακόμα;) μια αξιοθαύμαστη ισορροπία ανάμεσα σε τόσο αντικειμενικά αντίθετα ταξικά συμφέροντα. Στην καρδιά της πρωτεύουσάς της, μιας πόλης, όπου η πλειοψηφία εκλέγει εδώ και δεκαετίες ένα νέγρο δήμαρχο, επιβιώνει ακόμα το Georgetown, μια περιοχή, την οποία οι λευκοί κάτοικοί της μερίμνησαν να μείνει έξω από το δίκτυο του υπόγειου μετρό, για να κρατήσουν μακριά από τον δικό τους κόσμο τους μαύρους ζητιάνους των σταθμών. Στο ειδυλλιακό Georgetown το colonial style, ο «αποικιοκρατικός ρυθμός», κυριαρχεί στα αρχιτεκτονικά του μνημεία, αλλά και στη νοοτροπία των λευκών, των «Wasps», κατοίκων του.

Πράγματι, στην υπερατλαντική κοσμοκράτειρα το πνεύμα του λευκού αποικιοκράτη παραμένει ολοζώντανο, για να διατηρεί εσαεί τα όρια που χωρίζουν τους κόσμους σ' αυτήν την ίδια χώρα: τον κόσμο των λευκών «κυρίων» από τη μία πλευρά και τους έγχρωμους underdogs από την άλλη ή, με άλλα λόγια, τη Δημοκρατία των λευκών και μορφωμένων από τη μία και τη Δημοκρατία των Αναλφαβήτων (κατά τον ορισμό του Robert Jungk) από την άλλη.

Αυτή τη «Δημοκρατία των Αναλφαβήτων» έπληξε η τελευταία θεομηνία στη Νέα Ορλεάνη. Ενα κοινωνικό σύνολο, το οποίο, χρόνο με τον χρόνο, επανέρχεται στο πολιτιστικό στάδιο του προφορικού πολιτισμού και το οποίο (τραγική ειρωνεία!) πέτυχε, με την τελευταία εκλογική του ετυμηγορία, να αναδείξει τον κυβερνήτη που του αξίζει. Εναν πρόεδρο, τα πνευματικά ενδιαφέροντα και η ψυχοσύνθεση του οποίου θα ταίριαζαν μάλλον για το αξίωμα του ύπατου μύστη στην ιεραρχική οργάνωση του γνωστού λευκοντυμένου τάγματος των κουκουλοφόρων στην ιδιαίτερή του πατρίδα, το Τέξας.

Οι συνέπειες του νεοκονομισμού που κυριαρχεί στην κοινωνική πραγματικότητα των ΗΠΑ θα αποτελούσαν ασφαλώς ένα εσωτερικό μόνον πρόβλημα των ΗΠΑ, αν οι μηχανισμοί του άπληστου καπιταλισμού που λειτουργούν στην υπερατλαντική κοσμοκράτειρα δεν ήταν τόσο αποτελεσματικοί στο πλάσarisμα των προϊόντων της δικής τους υποκουλοτύρας (κόμικς, εμπορική τηλεόραση κ.λπ.) στην παγκόσμια αγορά. Οι συνέπειες αυτές δεν θα ήταν τόσο ολέθριες για τον υπόλοιπο κόσμο, αν οι ίδιοι μηχανισμοί δεν μηχανεύονταν άλλη λύση, από εκείνην του να στείλουν τους underdogs, τα αποπαίδια του δικού τους συστήματος, τους λειτουργικά αναλφάβητους νεαρούς βλαστούς τους, για να προπαγανδίσουν τις «αμερικανικές αξίες» («american values») στις ζούγκλες της Ινδοκίνας παλαιότερα ή στην έρημο του Ιράκ πιο πρόσφατα...

Ο "ΛΟΓΟΣ" ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ : ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ - ΣΕΙΣΜΟΣ 7,6 R ΣΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Ο πρόσφατος σεισμός στο Πακιστάν, μεγέθους 7,6 της κλίμακας ρίχτερ, επέφερε τον θάνατο τουλάχιστον 50.000 ανθρώπων και απροσμέτρητες καταστροφές στην περιοχή του Κασμίρ. Σημειωτέον ότι το Πακιστάν διαθέτει μεν πυρηνικές βόμβες, αλλά δεν διαθέτει οργανωμένες υπηρεσίες κοινωνικής προστασίας, με αποτέλεσμα, η έλλειψη οργανωμένου κρατικού μηχανισμού για την αντιμετώπιση των θεομηνιών, να επιτείνει ακόμη περισσότερο τις συνέπειες του σεισμού. Η σύνταξη μας, δημοσιεύει δίπλα δύο φωτογραφίες (η πρώτη μιάς Πακιστανής σεισμόπληκτης Μάνας και η δεύτερη μιάς Άγιας Εικόνας), με εμφανή τα στοιχεία των ομοιοτήτων. Ο άφατος πόνος της Μάνας, είναι διαχρονικός και υπεράνω συνόρων, φυλών και θρησκειών.

Σ.Σ. Σ' αυτόν τον ευλογημένο τόπο που ζούμε, την Ελλάδα, όλα όσα μας συμβαίνουν, διέπονται από μέτρο και ηπιότητα (κλίμα εύκρατο, τσουνάμια ανύπαρκτα, τυφώνες μηδέν, σεισμοί μικρού σχετικά μεγέθους, πλημμύρες, λιμοί, λοιμοί, καταποντισμοί κλπ. ελεγχόμενοι).

Επειδή λοιπόν η φύση δεν μας καταστρέφει ολοκληρωτικά με τίποτε, **αναγκαζόμαστε να καταστρέφουμε την πατρίδα μας μόνοι μας**, είτε καίγοντας τα δάση μας, είτε μπαζώνοντας τα ρέματα, είτε κατεδαφίζοντας και λεηλατώντας τους αρχαιολογικούς και ιστορικούς γενικότερα τόπους και κτίρια, είτε ρυπαίνοντας τις θάλασσές μας, είτε μολύνοντας τον αέρα μας. Να είμαστε όλοι καλά και να μας χαιρόμαστε. Ούτως ή άλλως, όπως λέει και το εμβτήριό, η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει. Για τα ιστορικά κτίρια, τα οικοσυστήματά μας και γενικότερα το περιβάλλον μας, δεν παίρνουμε όρκο.

Ο "ΛΟΓΟΣ" ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ : ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ ΟΙ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΕΙΕΣ ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ ΑΝΑΙΡΟΥΝ ΤΙΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΚΡΑΤΟΥΣΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΑΠΏΦΕΙΣ

Η σύνταξη του 'Λόγου' σηκώνει τα χέρια ψηλά και αδυνατεί πλέον να παρακολουθήσει τα τεκταινόμενα στην Αγία Τριάδα. Οι όποιες γνώσεις κατείχε ο αρχιτέκτονας της συντακτικής ομάδας, απεδείχθησαν από ανεπαρκείς έως παρωχημένες, μπροστά στις νέες δεσποτικές απόψεις περί αναστηλώσεων των μνημείων. Το μόνο που μας παρηγορεί, είναι πως υπάρχουν ακόμη κάποιοι, οι οποίοι συμμερίζονται αυτές τις απόψεις μας, έστω και αν είναι και αυτοί ανήμποροι (ακόμη και οι ειδικοί επιστήμονες αρχαιολόγοι που η πολιτεία τους διόρισε ακριβώς γι' αυτό) να αντιδράσουν στη λαίλαπα του εκκλησιαστικού κτιριακού εκμοντερνισμού.

Ιούνιος 2005 – Πριν

Ιούνιος 2005 – Μετά

Οκτώβριος 2005 - Αμην

Η σύνταξη της εφημερίδας μας δεν έχει πλέον να σχολιάσει επί του θέματος απολύτως τίποτε. Ό,τι είχε να πει, το κατέθεσε γραπτώς με εκτενή τρόπο στον 'Λόγο 5'. Εξ άλλου οι φωτογραφίες είναι τόσο εύγλωττες, ώστε δεν χρειάζεται να προσθέσει κανείς τίποτε. Απλώς, ο αρχισυντάκτης μας, ψάχνοντας να βρει πού είναι το λάθος του στο όλο ζήτημα, ώστε να μην το ξανακάνει ποτέ πιά, αναγκάστηκε να μελετήσει κάποια πανεπιστημιακά συγγράμματα περί αναστήλωσης και αποκατάστασης ιστορικών κτιρίων και μνημείων, θεωρώντας ότι θα βγάλει στοιχειωδώς κάποια άκρη. Το αποτέλεσμα ήταν να μπερδευτεί ακόμη περισσότερο, μια που ό,τι μελέτησε, δεν τον βοήθησε καθόλου να κατανοήσει καλύτερα το ζήτημα και να εξέλθει σοφότερος. Επειδή δε, άρχισε να αμφιβάλλει για την αντιληπτική του ικανότητα, ο συμπαθής κατά τα άλλα αρχισυντάκτης μας, καταθέτει ορισμένα αποσπάσματα -σε πλάγια γραφή- από το σύγγραμμα 'Αποκατάσταση - Επανάχρηση Ιστορικών Κτιρίων & Συνόλων' (Εκδόσεις Γιασχούδη-Γιαπούλη, Θεσσαλονίκη 1997) του κου Μιχάλη Νομικού, αν.Καθηγητή του Τμήματος Αρχιτεκτόνων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, αρχιτέκτονα-αναστηλωτή, μπας και κάποιος αναγνώστης μας καταλάβει καλύτερα και τα εξηγήσει και σε μας.

Οι υπογραμμίσεις είναι του αρχισυντάκτη μας, όπως και κάποια σχόλια (σε παρένθεση), τα οποία του είναι αδύνατον, λόγω χαρακτήρα, να τα αποφύγει.

«Το καταληκτικό στάδιο σε μία μελέτη αποκατάστασης - επανάχρησης, είναι η διατύπωση της συνθετικής πρότασης. Σ' αυτό αποφασίζονται οι επεμβάσεις οι οποίες θα γίνουν στο ιστορικό κτίριο και στο άμεσο περιβάλλον του, **με τρόπο που να διατηρείται και να προβάλλεται η ιστορική και η αισθητική αξία του**. Οι αποφάσεις για τις επεμβάσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν σε ένα ιστορικό κτίριο, είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων, όπως: η κατάσταση διατήρησής του, η καλλιτεχνική και ιστορική του αξία, η σπανιότητα του, ο βαθμός αλλοίωσης του άμεσου καθώς και του ευρύτερου περιβάλλοντος στο οποίο εντάσσεται, οι κοινωνικές και οικονομικές παράμετροι που συνδέονται μ' αυτό, οι εκάστοτε επιστημονικές απόψεις και αντιλήψεις για την αποκατάσταση, οι γενικότερες προτάσεις για την ευρύτερη περιοχή του κτιρίου, καθώς και οι σκέψεις και προτάσεις για τις μελλοντικές χρήσεις του υπό μελέτη ιστορικού κτιρίου»

(Σ.Σ. Προφανώς ο κος καθηγητής λησμόνησε κάποιες βασικές επιστημονικές παραμέτρους αναστήλωσης & αποκατάστασης, όπως η προσωπική βούληση και η αισθητική της τοπικής εκκλησιαστικής ιεραρχίας και η άποψή της περί επάρκειας της χωρητικότητας του κτιρίου).

«Οι παράγοντες αυτοί, **συνεξεταζόμενοι, δημιουργούν ένα πλαίσιο περιορισμών και δεσμεύσεων που, ενδεχομένως, δεν οδηγεί σε μονοσήμαντες επεμβάσεις αλλά σε εναλλακτικές προτάσεις οι οποίες, όμως, καθορίζονται από ορισμένες γενικές αρχές και μια φιλοσοφία δράσης που αποτελούν τους κατευθυντήριους άξονες των προτεινόμενων επεμβάσεων.**

Βασική αρχή για κάθε πρόταση αποκατάστασης και ένταξης νέων χρήσεων σ' ένα ιστορικό κτίριο είναι ότι κάθε νέα επέμβαση θα πρέπει **να σέβεται και να αναδεικνύει τα τυπολογικά και μορφολογικά χαρακτηριστικά του κτιρίου** λαμβάνοντας υπ' όψη τη δομοστατική του οργάνωση. Η συμβολική αξία και ιεράρχηση των υφιστάμενων σχέσεων και χώρων η οποία συχνά συνοδεύεται **και τονίζεται από αντίστοιχες κατασκευές και υλικά (δάπεδα, κουφώματα, διακοσμνητικά τοίχων και ορόφων) δεν θα πρέπει να αλλοιώνεται, αλλά να αναδεικνύεται.**

Μια τέτοια θεώρηση δρα καταλυτικά στο σχεδιασμό των επεμβάσεων **και βοηθά τους χρήστες**

να κατανοήσουν και να εκτιμήσουν την ιστορική και αισθητική αξία του κτιρίου, η οποία εκφράζεται με τη συγκεκριμένη τυπολογική διάρθρωση και την αισθητική της εποχής του.»

(Σ.Σ. Ο αρχισυντάκτης μας θεωρεί ότι προφανώς ο κος καθηγητής δεν θα έχει υπ' όψη του το υλικό του γρανίτη για τα δάπεδα, αλλιώς θα το πρότεινε ανεπιφύλακτα ως το μοναδικό κατάλληλο για την αντικατάσταση των παλαιών και σαφώς παλιομοδίτικων υλικών του δαπέδου).

«**Θα πρέπει να εξαντλείται κάθε προσπάθεια για τη διατήρηση όσο το δυνατόν περισσότερων αυθεντικών στοιχείων του κτιρίου. Υλικά δόμησης και τρόποι κατασκευής είναι στοιχεία αναπόσπαστα από το χαρακτήρα του κτιρίου και αποτελούν ιστορικές μαρτυρίες όχι μόνο για το υπό μελέτη κτίριο αλλά και για την κατασκευαστική πρακτική της εποχής του. Η ανάδειξη των ιστορικών φάσεων του κτιρίου είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την προβολή της ιστορικής του ταυτότητας, αλλά δεν θα πρέπει να γίνεται εις βάρος της αισθητικής του. Η διακριτική επισήμανση των σημαντικών τροποποιήσεων και προσθηκών που υπέστη το κτίσμα στη διάρκεια της ιστορικής του πορείας δεν θα πρέπει να διασπά τη συνολική του αντιληπτική οργάνωση και να αλλοιώνει την αισθητική του αξία.**

Οι προσθήκες ή συμπληρώσεις στοιχείων που καταστράφηκαν ή αφαιρέθηκαν, των οποίων τις διαστάσεις, τη μορφή και την κατασκευή είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε με βεβαιότητα, θα πρέπει να γίνονται με διακριτικό τρόπο, ώστε αφ' ενός να μη συγχέονται με τα αυθεντικά τμήματα του κτιρίου αφ' ετέρου να αποτελούν αρμονικό σύνολο με τα υφιστάμενα στοιχεία του κτιρίου και να μη διασπούν το συνολικό του χαρακτήρα.»

(Σ.Σ. Ο κος καθηγητής όταν ομιλεί για στοιχεία που καταστράφηκαν ή αφαιρέθηκαν, θα εννοεί μάλλον τις φυσικές καταστροφές και τις λεηλασίες. Προφανώς η έλλειψη φαντασίας του, δεν του επιτρέπει να διανοηθεί πως υπάρχουν και άλλοι τρόποι καταστροφής και αφαίρεσης, πιο μοντέρνοι, δίχως την έγκριση των αρμοδίων υπηρεσιών, αλλά πιο περιούσιοι και ευλογημένοι).

Η σύνταξη έφαξε και βρήκε και άλλα μνημεία στη χώρα μας, των οποίων εκκρεμεί η αναστήλωση, η οποία μάλιστα στοιχίζει και ακριβά. Αν κάποιος ενδιαφέρεται, μπορεί να χρησιμοποιήσει τις νέες αναστηλωτικές μεθόδους οι οποίες εφαρμόστηκαν στην Αγία Τριάδα. Αυτά τα μάρμα-

ρα του Παρθενώνα, εμάς μας φαίνονται λίγο παλιά και ίσως θέλουν αντικατάσταση με νέα, κάτι σε πιο γυαλιστερό και πιο μοντέρνο -πιο in νεοελληνιστί (κι ο γρανίτης καλός είναι). Άσε δε που ήταν και ναός ειδωλολατρικής θεότητας, έστω και σοφής, όπως πίστευαν οι φουκαράδες αρχαίοι ημών πρόγονοι, τους οποίους επικαλούμαστε όταν και όποτε μας βολεύει.

ΘΕΜΑ: Επίσκεψη υπέρς μονής Αγίας Τριάδος Λιβαδίου

Μετά την καταγγελία σας και τη σχετική αυτοψία υπαλλήλων μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Λησιπώθηκε ότι στην Ιερά μονή Αγίας Τριάδος, ιστορικό διατηρητέο μνημείο (ΥΠΠΟ/ ΓΔΑ/ ΑΡΧ/Β1/Φ32/ΚΗΡ/ 2345/ 1264/ 26-6-2002, ΦΕΚ 890/Β/15-7-2002), εκτελέσθηκαν εργασίες επισκευής χωρίς άδεια από την υπηρεσία μας, όπως προβλέπεται από την αρχαιολογική νομοθεσία. Οι περισσότερες από τις εργασίες αυτές έγιναν με τον ενδεδειγμένο τρόπο και σύμφωνα με τη μελέτη που είχε κατατεθεί πριν από καιρό στην υπηρεσία μας. Όμως, μεταξύ των εργασιών αυτών περιλαμβάνονται ορισμένες που αλλοίωσαν τη μορφή του μνημείου, και συγκεκριμένα η κατεδάφιση της εξωτερικής στοάς του καθολικού και η τοποθέτηση γυαλιστερών πλακίων γρανίτη στο εσωτερικό του. Δυστυχώς η υπηρεσία μας δεν διαθέτει φύλακα στην περιοχή της Ελασσόνας και έτσι δεν ενημερώθηκε εγκαίρως για τη διεξαγωγή των εργασιών, που διήρκεσαν πολλούς μήνες, ώστε να προλάβει τις παραπάνω ενέργειες. Μετά την αυτοψία, η υπηρεσία μας ενημέρωσε εγγράφως το Υπουργείο Πολιτισμού, από το οποίο και θα λάβουμε περαιτέρω οδηγίες καθώς επίσης και τη μονή ότι καμμία εργασία δεν επιτρέπεται στο μέλλον χωρίς προηγούμενη έγκριση της υπηρεσίας μας.

Παραθέτουμε εδώ το έγγραφο (15.06.2005) της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας και τα κείμενο με τις παρατηρήσεις των υπευθύνων υπαλλήλων, οι οποίες αναφέρουν ρητά και σαφώς τα πράγματα με το όνομά τους. Εξ όσων γνωρίζουμε, δεν υπάρχει νεώτερο έγγραφο που να το αναιρεί, έτσι δεν είναι, ω υψηλά ή μη ιστάμενοι συμπατριώτες ;

ΦΕΚ 890/Β/15-7-2002), εκτελέσθηκαν εργασίες επισκευής χωρίς άδεια από την υπηρεσία μας, όπως προβλέπεται από την αρχαιολογική νομοθεσία. Οι περισσότερες από τις εργασίες αυτές έγιναν με τον

από καιρό στην υπηρεσία μας. Όμως, μεταξύ των εργασιών αυτών περιλαμβάνονται ορισμένες που αλλοίωσαν τη μορφή του μνημείου, και συγκεκριμένα η κατεδάφιση της εξωτερικής στοάς του καθολικού και η τοποθέτηση γυαλιστερών πλακίων γρανίτη στο εσωτερικό του. Δυστυχώς

Μετά την αυτοψία, η υπηρεσία μας ενημέρωσε εγγράφως το Υπουργείο Πολιτισμού, από το οποίο και θα λάβουμε περαιτέρω οδηγίες καθώς επίσης και τη μονή ότι καμμία εργασία δεν επιτρέπεται στο μέλλον χωρίς προηγούμενη έγκριση της υπηρεσίας μας.

11 Ηρώστιαμην της Εφορείας

Ασπασία Νέινου
Αρχαιολόγος

Η συντακτική ομάδα του 'Λόγου' και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, θεωρούν πως επετέλεσαν στο ακέραιο το πατριωτικό τους καθήκον, καταθέτοντας τις απόψεις τους με σαφήνεια, ανυστεροβουλία, ανιδιοτέλεια και σεβασμό προς τα θεία, χωρίς καμία απολύτως εμπάθεια, αλλά με το πάθος του δικαίου, του δικαίου του θεσμικού, του δικαίου του επιστημονικού -τεκμηριωμένα- και του δικαίου του ιστορικού. Συνέταξαν και υπέγραψαν τις καταγγελίες, δημοσιοποίησαν το θέμα, πρωτοστάτησαν στις ενέργειες για την υπεράσπιση της κτιριακής μας κληρονομιάς και πρότειναν νομικές -και φυσικά νόμιμες- ενέργειες για την προστασία της.

Ας καταθέσουν το ίδιο λοιπόν, εάν μπορούν, οι ευαίσθητοι περί τα κοινά συμπατριώτες, ντόπιοι και μη, εκλεγμένοι και μη, οι οποίοι σφύριζαν αδιάφορα ή λούφαζαν (ψηφοθηκίως ή μοιρολατρικώς σκεπτόμενοι) και άφησαν αδρανείς τις αποφάσεις των συσκέψεων της Κατερίνης και του Λιβαδίου (στο Δημοτικό Συμβούλιο) και δεν τόλμησαν να υψώσουν φωνή, ούτε να συνεχίσουν τις νομικές διαδικασίες των ασφαλιστικών μέτρων. Νομίζουμε πως το χρονικό των γεγονότων, όπως αναφέρεται επιγραμματικά στο τελευταίο τεύχος της εφημερίδας 'Λιβάδι', τα λέει όλα. Αμήν λοιπόν και τελεία και παύλα.

ΣΥΛ-ΛΟΓΙΚΕΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ : ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΣΤΟ ΜΠΑΣΚΕΤ

Η σύνταξη του 'Λόγου' πανηγύρισε και αυτή δεόντως, όπως όλοι μας, την κατάκτηση του Πανερωπαϊκού Πρωταθλήματος στο μπάσκετ (καλαθοσφαίριση νεοελληνιστί). Το μόνο που ενόχλησε τον αρχισυντάκτη, ως παρωχημένης ρομαντικής αντίληψης των πραγμάτων άνθρωπο, ήταν η φαρδόπλατια επιγραφή -κάτι σε Bank ήταν- του «σπόνσορα» (χορηγός λέγεται στα απλά ελληνικά), κάτω από το εθνόσημο. Σημεία των καιρών βλέπετε. Μπράβο λοιπόν στα νέα παιδιά της Εθνικής λοιπόν, που μετά από 18 χρόνια, έφεραν ξανά το Κύπελλο στην Ελλάδα. Κυρίως όμως μπράβο τους για τη σεμνότητα των δηλώσεων, την γλαφυρότητα του λόγου τους και την παιδική τους υγιή έκφραση, ευθέως ανάλογη του ύψους τους και αντιστρόφως ανάλογη του επιπέδου των τηλεοπτικών μεταδόσεων, όπου οι δύο ωραιοπαθείς και αλληλοκολακευόμενοι δημοσιογράφοι συναγωνίζονταν ο ένας τον άλλο σε ανότητες και περισπούδαστες εξυπνάδες, εκφραζόμενοι κυρίως εις την αγγλικήν και πρήζοντάς μας με ανούσια και πομπώδη λόγια.

Η σύνταξη εντόπισε επίσης και κάποιες φραστικές υπερβολές μεταφυσικού χαρακτήρα στις δηλώσεις των παιδιών, αλλά τις αποδίδει στην κατά βάση παιδική τους αφέλεια και αμηχανία μπροστά στους αδηφάγους φακούς των τηλεοπτικών μέσων, ως αγνών παιδιών του λαού και τις δικαιολογεί πλήρως. Εντόπισε όμως και τις αγωνιώδεις προσπάθειες από πλευράς των ταγών της μεταφυσικής αυτού του τόπου να θρησκευτικοποιήσουν και ορθοδοξοποιήσουν την περίτρανη νίκη τους (και κάθε εθνική αθλητική νίκη, από το πινγκ-πονγκ έως το μπάσκετ-βόλλεϋ γυναικών) και να την αποδώσουν πάλι στο περίφημο και θεοσευλογημένο μας DNA, η ανάλυση του οποίου προφανώς αποδεικνύει την νομοτελειακή ανά 18 χρόνια γενετική μας υποχρέωση να κερδίζουμε στο μπάσκετ το πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Αναγκάζεται λοιπόν η σύνταξη, να παραθέσει ένα σχόλιο της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ (Π. Μπουκάλας), το οποίο την εκφράζει πλήρως ως περιεχόμενο. Απολαύστε το

Η μπάλα και το DNA Του Παντελή Μπουκάλα

Λογικό είναι να παρασύρει ο ενθουσιασμός τη γλώσσα μας και να την εξωθεί στην υπερβολή. Αλλά, επιτέλους, όσοι «ερμηνεύουν» την πρωτιά της Εθνικής μπάσκετ στο Πανερωπαϊκό του Βελιγραδίου επικαλούμενοι «το DNA του Έλληνα», την «ευλογία του Θεού», την «προστασία της Παναγίας» και την «αδάμαστη ελληνική ψυχή», θα όφειλαν κάπως να αυτοσυγκρατηθούν, αναλογιζόμενοι το εξής απλό:

Φαντάζεται μια ουράνια δύναμη που να συναρτά την ευλογία της με τη φυλή ή την υπηκοότητα των ανταγωνιζόμενων αθλητών; Και εν πάση περιπτώσει, γιατί ο Θεός των ορθόδοξων επέλεξε να εξυψώσει τους ορθόδοξους Έλληνες και να καταβαραθρώσει τους επίσης ορθόδοξους Σέρβους; Όσοι εμπλέκονται στον αθλητισμό, ως παίκτες ή προπονητές, και ακριβώς επειδή γνωρίζουν άριστα ότι η ευδωχή των προσπαθειών τους κρίνεται και από την τύχη, και όχι μόνο από την αξία τους, είναι δύσκολο να αποφύγουν τα γούρια, τα φυλαχτά, τα τάματα (οι «παράγοντες» βέβαια έχουν άλλον θεό να πιστεύουν, υλικότερο). Η ορθολογικότητα, επιστημονικά υποστηριγμένη προετοιμασία (τα συστήματα, οι «παγίδες», αλλά οι ειδικές δίαιτες και τα φαρμακευτικά «ενισχυτικά») συνυπάρχει με έναν μάλλον ακατανίκητο ανορθολογισμό, το δε θρησκευτικό φρόνημα υποχωρεί σε πρακτικές παγανιστικές. Όταν, πάντως, τελειώνει το παιχνίδι, οι ίδιοι οι αθλητές, ακόμα κι αν τύχει να επικαλεστούν την αποφασιστική εμπλοκή των θείων ή των δαιμονίων, ξέρουν ότι η υπόθεση κρίθηκε από τα χέρια τους, τα πόδια τους, το μυαλό τους και βέβαια την ψυχή τους. Αλλά την ψυχή τους δικαιούνται να την επικαλεστούν οι πάντες, όταν κερδίζουν, είτε Γάλλοι είναι είτε Γερμανοί είτε Έλληνες... Μιά χαρά ήταν η πορεία της Εθνικής μας στο Πανερωπαϊκό. Ήξερε τι ήθελε αλλά είχε και το ταλέντο, το πείσμα και τη διαύγεια πνεύματος που χρειάζονταν για να το κερδίσει. Και επιτέλους κατέκτησε ένα μετάλλιο που συνεχώς αναγγελλόταν και συνεχώς αναβαλλόταν. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η δική μας ψυχή είναι υπέρτερη, ούτε ότι τα χέρια των παικτών μας καθοδηγούνται από κάποιον ανύπαρκτο Άγιο Τρίποντο. Δεν σημαίνει καν ότι το φετινό πρωτάθλημα θα είναι κάπως καλύτερο από το περυσινό.

Επί δεκαοκτώ χρόνια, από το πρώτο χρυσό του 1987 έως το προχθεσινό, σε ποιον βαθύ λήθαργο είχε πέσει «το DNA του Έλληνα» και γιατί; Και την «ελληνική ψυχή» ποιοί άνεμοι κακοί την είχαν σκορπίσει; Και ο Θεός και η Παναγία γιατί είχαν αποσύρει επί εικοσαετία την ευλογία τους από το ελληνικό μπάσκετ; Γιατί είχαν αποστρέψει το πρόσωπό τους από τον κατά τα λοιπά «κελεκό λαό τους»; Φαντάζεται κανείς μια ψυχή που να «λειπούνει» με μακρές περιόδους αγρανάπαυσης;

Δωρεές μελών & φίλων του Συλλόγου μας

Δωρεές εις μνήμην

- Οικογένεια Φόντα και Νίκης Κυλώνη, στη μνήμη της θείας τους Πιπίτσας Δήμου, 100 €
- Οικογένεια Τάσσου και Λίλιαν Δίκα, στη μνήμη του Μιχάλη Κορνέτη, 100 €
- Έλσα Κορνέτη, στη μνήμη του πατέρα της Μιχάλη, 50 €
- Οικογένεια Δημήτρη και Άσπας Αραμπατζή, στη μνήμη Μιχάλη Κορνέτη, 50 €
- Εύα Παρούση-Μεζίλη, στη μνήμη του Αντώνη Καπέτη, 50 €
- Άρτεμις Θωμά, στη μνήμη της μητέρας της, 35 €
- Χρήστος Γκούντας-Βέρνερ, στη μνήμη του παππού του Νικολάου Καραϊσκού, 50 €

Η σύνταξη νιώθει την υποχρέωση να δημοσιεύσει τα ονόματα των ανθρώπων και τους λόγους που τους ώθησαν να κάνουν δωρεά στον Σύλλογό μας. Οι δωρεές αναφέρονται στο 2005, από τον Ιανουάριο έως και σήμερα. Το Δ.Σ. τους ευχαριστεί θερμά

Ενισχύσεις

- Λίτσα Τσανούσα, ενίσχυση στον Σύλλογο, 35 €
- Άννα Δίκα, ενίσχυση στον Σύλλογο, 15 €
- Γιώργος Ταμπάκης, ενίσχυση στον Σύλλογο, 15 €
- Κώστας Γκριζος, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 50 €
- Γιάννης Ντάμπος, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 20 €
- Τάσος Βάντης, ενίσχυση για την εφημερίδα μας, 15 €
- Εύα Παρούση-Μεζίλη, ενίσχυση στον Σύλλογο, 15 €

Σύλ-Λόγος και : Η Γλώσσα των Ελλήνων και του Κόσμου

Η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας μας, δηλώνει ομόφωνα και ευθαρσώς ότι τρέφει μία απέραντη αδυναμία στην Ελληνική γλώσσα. Η αδυναμία αυτή δεν προέρχεται φυσικά από προγονολαγνεία ή από μία προσπάθεια πολιτιστικής και ταξικής διαφοροποίησης από τους μη σπουδαγμένους συνανθρώπους μας (υπ' όψη ότι η σύνταξη κάνει έναν σαφή διαχωρισμό μεταξύ των όρων 'μορφωμένος' και 'σπουδαγμένος', μιας και έχει γνωρίσει αγράμματους σοφούς ανθρώπους, όπως και άκρως αμόρφωτους πτυχιούχους Α.Ε.Ι.). Η αδυναμία προς την ελληνική γλώσσα, τη γλώσσα μας, πηγάζει από την πολύ απλή σκέψη ότι όσο πιο καλός γνώστης και χρήστης της γλώσσας μας (και κάθε γλώσσας φυσικά) είναι κάποιος, τόσο πιο σαφής και κατανοητός είναι και γίνεται και στην επικοινωνία του με τους άλλους (εάν δε είναι και σπουδαγμένος, ο καλός γνώστης και χρήστης της γλώσσας είναι εν δυνάμει και υποχρεωτικά υπεύθυνος πομπός των γνώσεών του προς τους άλλους). Κυρίως όμως, για μας τους Έλληνες, ο καλός γνώστης και χρήστης της γλώσσας, αξιοποιεί περισσότερο τον τεράστιο γλωσσικό πλούτο μας, ο οποίος είναι κληρονομιά των προγόνων μας, τόσο δικιά μας όσο και όλου του κόσμου.

Η συντακτική ομάδα, αν και καθόλου ειδική περί τα γλωσσολογικά, δεν εκχωρεί την καλή γνώση και σωστή χρήση της γλώσσας μας στους ειδικούς φιλολόγους και γλωσσολόγους. Γι' αυτήν, όσοι έχουν τελειώσει το λύκειο, δεν έχουν άλλοθι ούτε για την κακή ή φτωχή χρήση της γλώσσας μας, ούτε για την ανορθογραφία (δεν αναφερόμαστε φυσικά σε αβλεψίες ή σαρδάμ, ούτε σε κάποια ελάχιστα ανθρώπινα λάθη). Ένας κώδικας επικοινωνίας είναι ο λόγος, γραπτός και προφορικός. Άρα όσο πιο σωστός είναι ο κώδικας, τόσο πιο καλή είναι η επικοινωνία, η συνεννόηση και η δυνατότητα κατανόησης, ανθρώπων και εννοιών.

Την αδυναμία της για την ελληνική γλώσσα λοιπόν, η σύνταξη της εφημερίδας μας, την εκφράζει με κάθε τρόπο, αλλά κυρίως προσπαθώντας η ίδια να βελτιώνει συνεχώς και όσο τα καταφέρει τα Ελληνικά της. Ο κίνδυνος αλλοίωσης της γλώσσας μας, κατά την άποψη του αρχισυντάκτη, προέρχεται κυρίως από την κρατική εκπαιδευτική αδιαφορία σε όλα τα επίπεδα (οικονομικά, υποδομής, προσωπικού και εκπαιδευτικής πολιτικής). Δυστυχώς όμως, αυτή η κρατική αυτοκτονική αναληγσία, συνειπικουρείται και από την νωθρότητα, τον ωχαδελφισμό και την 'αγγραειακή' νοοτροπία και συμπεριφορά ουκ ευάριθμης μερίδας εκπαιδευτικών, οι οποίοι θεωρούν μεν τον ρόλο τους ως λειτουργήματα, αλλά πρακτικά τον εφαρμόζουν ως κακοί επαγγελματίες, προσφέροντας στην Εκπαίδευση και στην Παιδεία το ελάχιστο γραφειοκρατικά υποχρεωτικό απαιτούμενο, αντί για το πάθος του Δασκάλου.

Στο θολό αυτό εκπαιδευτικό και μορφωτικό σκηνικό του ζάμπλουτου γλωσσικά, ιστορικά και πολιτιστικά λαού μας, βρίσκει πρόσφορο έδαφος η προσπάθεια επιβολής των νέων προτύπων του Καταναλωτικού Ανθρώπου, που η παγκοσμιοποίηση απαιτεί, αποσκοπώντας στην κυριαρχία της Οικονομίας επί της Κοινωνικής Διάστασης της πολιτικής.

Στα νέα αυτά επιβαλλόμενα πρότυπα, ο σκεπτόμενος άνθρωπος (ο μορφωμένος, όχι απαραίτητα ο σπουδαγμένος), έχει αντισώματα και κατ' επέκταση αντιστάσεις, τις οποίες δεν επιθυμούν οι κρατούντες, μια που οι επί μέρους εθνικές πολιτιστικές ιδιαιτερότητες, που προφανώς είναι προϊόντα και γλωσσικής ιδιαιτερότητας, ενοχλούν ως εν δυνάμει αντικαταναλωτικές ως προς τις 'ιδέες' της νέας τάξης πραγμάτων, αποτελούν δε και εμπόδιο στη επιθυμητή από το σύστημα καταναλωτική γενικά ακράτεια των λαών της γης.

Η σύνταξη του 'Λόγου' προσπαθεί με τη γραφίδα της, να προσθέσει και αυτή ένα λιθαράκι στο

τείχος που πρέπει να ορθώσουμε όλοι μας. Ένα τείχος απέναντι σ' αυτή την προσπάθεια του συστήματος να μας κάνει λεξιπένητες, να αλλοιώσει τη γλώσσα μας με την εισβολή αγγλογενών κυρίως εκφράσεων και λέξεων και την απαλοιφή φράσεων και λέξεων της μητρικής μας γλώσσας και την αντικατάστασή τους με ξένες. Η λογική της αγοράς επιβάλλει μόνον σχηματικές έννοιες, ολιγοσύλλαβες και μονολεκτικές, έννοιες που βολεύουν την κατανάλωση και εμποδίζουν την εξελικτική εγκεφαλική λειτουργία.

Η επιθετική γλωσσική πολιτική των μέσων μαζικής ενημέρωσης γενικά (τηλεοπτικών, ραδιοφωνικών διαφημίσεων, μηνυμάτων, κλπ.), λόγω της εμβλείας και της άμεσης επίδρασής τους, δημιουργούν 'νέα κοιλτούρα' και 'νέα γλώσσα', βασισμένη σε εμπορικές και όχι πολιτιστικές λογικές και αξίες. Αποτυπώνουν ανεξίτηλα στα μυαλά μας, κυρίως των νέων, την άκριτη και τυποποιημένη αυτή γλώσσα, γεμάτη ασύντακτα 'σλόγκαν' και 'τσιτάτα', ευτελίζοντας και ισοπεδώνοντας τα τοπικά παραδοσιακά χαρακτηριστικά των λαών, δημιουργώντας φτωχούς γλωσσικά ανθρώπους, άρα φτωχούς επικοινωνιακά και πολιτιστικά και επομένως ευάλωτους σε κάθε άνωθεν επιρροή και επιβολή, πολιτική, οικονομική και πολιτιστική.

Η σύνταξη τα λείει αυτά, σκεπτόμενη την νεολαία και κυρίως εκείνη των επαρχιακών περιοχών της χώρας, όπως του Λιβαδίου, όπου το μόνο μέσο μαζικής 'μόρφωσης και ενημέρωσης', κατάντησε να είναι η τηλεόραση. Κατά το Σύνταγμα της χώρας μας, όλοι οι πολίτες είναι ίσοι, επομένως και στη μόρφωση (στα χαρτιά βέβαια). Η ισότητα στη μόρφωση και η δυνατότητα πρόσβασης σ' αυτήν του μικρού Λιβαδιώτη, φυσικά και δεν είναι ίδια με εκείνη του νεαρού των μεγαλουπόλεων και το γνωρίζουμε όλοι αυτό. Αποτυπώνεται ακόμη και στις εξετάσεις για τα Α.Ε.Ι., όπου οι επιδόσεις των νεαρών Λιβαδιωτών γίνονται χρόνο με το χρόνο και χειρότερες.

Ο 'Λόγος του Συλλόγου' κάνει έκκληση σε όλους, καθηγητές, δασκάλους, εφημερίδες, σπουδαγμένους και γενικότερα μορφωμένους απανταχού πατριώτες και συμπατριώτες μας, να ανασκουμπωθούν, να αντισταθούν σε αυτή τη μορφωτική και εκπαιδευτική κατάπτωση και να παρέμβουν με όποιο τρόπο κρίνουν πιά πρόσφορο. Κινδυνεύουμε να περιπέσει το χωριό σε μορφωτικό και κατ' επέκταση γενικότερο οικονομικό, πολιτιστικό και κοινωνικό μαρασμό.

Ο 'Λόγος του Συλλόγου' ανοίγει φιλόξενα τις σελίδες του για το μέγα ζήτημα της Παιδείας

Ο 'Λόγος του Συλλόγου' προτείνει το ζήτημα της παιδείας στο Λιβάδι, να αποτελέσει ένα από τα κυρίαρχα θέματα των δημοτικών εκλογών του 2006.

Η συντακτική ομάδα, προς επίρρωση των παραπάνω απόψεών της, παραθέτει ένα κείμενο γιά την εκπαίδευση και τη σημασία της, το οποίο αναδημοσιεύει από ένα περιοδικό της Θεσσαλονίκης, με την άδεια φυσικά του συγγραφέα Χρίστου Τσολάκη

Εκπαίδευση και Παιδεία : Το μεγάλο μας πρόβλημα

Του Χρίστου Τσολάκη, Ομ. Καθηγητή Α.Π.Θ. και Δάσκαλου με το Δ κεφαλαίο

Εξάπαντος η Εκπαίδευση μας δεν είναι η καλύτερη δυνατή, δεν είναι η ενδεδειγμένη. Αυτό συμβαίνει και με τις άλλες εκπαιδεύσεις των άλλων λαών της Ευρώπης και του κόσμου.

Λίγο πολύ είναι ίδιες, αν και διαφοροποιούνται από την άποψη της υλικοτεχνικής υποδομής. Αναφορικά μ' αυτήν άλλες είναι πλούσιες (διαθέτουν τα πάντα) και άλλες φτωχές έως πάμπωχες. Η δική μας βρίσκεται κάπου στη μέση. Ούτε στον ουρανό ούτε στη γη, ούτε κλαίει, ούτε γελάει. Ούτε στην Ευρώπη, ούτε στην Αφρική ή στην Ασία. Κάπου ενδιάμεσα βρισκόμαστε. Εκεί που βρισκόμαστε γεωγραφικά και πολιτισμικά, εκεί βρισκόμαστε και εκπαιδευτικά. Είμαστε καλύτεροι από τις χώρες της Εγγύς Ανατολής και της Αφρικής. Υστερούμε, ωστόσο, συγκρινόμενοι με τις διάφορες χώρες της Ευρώπης.

Τα Βαλκάνια τα αφήνω. Θέλω να πιστεύω ότι πήραμε ένα κεφάλι πάνω από αυτά. Πάντως η υποδομή μας παραμένει ακόμη σε βαλκανικό επίπεδο: εργαστήρια, βιβλιοθήκες, αύλιοι και εσωτερικοί χώροι, εξοπλισμός τάξεων κτλ. δεν υπάρχουν, και όπου υπάρχουν υπολειπόμενα. Είναι αυτά προβλήματα εξάπαντος. Δεν αποτελούν όμως αυτά το κύριο και το καίριο πρόβλημα της Εκπαίδευσης μας, για να περιοριστώ στα δικά μας.

Το μέγα πρόβλημα της Εκπαίδευσης μας είναι η έλλειψη παιδείας, δηλαδή η Εκπαίδευση μας (και των άλλων λαών της Ευρώπης η Εκπαίδευση) δεν προσφέρει παιδεία, που σημαίνει: δεν προσφέρει εις αληθείαις πολιτισμό, δεν προσανατολίζει προς τον επ' αληθείαις πολιτισμό. Αυτό είναι το θέμα μας αυτό είναι και πονάει. Πριν προχωρήσουμε, όμως, νομίζω ότι είναι ανάγκη να αποσαφηνίσουμε τα περιεχόμενα των εννοιών «εκπαίδευση» και «παιδεία». Και τούτο διότι υπάρχει γύρω από αυτές τις έννοιες μεγάλη σύγχυση. Οι πολλοί πάντως, τις ταυτίζουν και χρησιμοποιούν τη μία στη θέση της άλλης. Δεν είναι όμως έτσι.

Λοιπόν, Εκπαίδευση ονομάζουμε την οργανωμένη διαδικασία με την οποία και μέσα από την οποία τα κράτη προσφέρουν τα μορφωτικά αγαθά στους πολίτες τους και προπάντων στους νέους ανθρώπους. Η διαδικασία αυτή στηρίζεται στο σχετικό άρθρο του Συντάγματος και στους νόμους της Εκπαιδευτικής Νομοθεσίας και περιέχει τα πάντα και τους πάντες που μετέχουν σ' αυτήν: προσωπικό του Υπουργείου Παιδείας, προσωπικό των πάσης φύσεως σχολείων, διδακτικό δυναμικό, οργανωμένους εκπαιδευτικούς χώρους (τάξεις διδασκαλίας, βιβλιοθήκες, εργαστήρια, αύλιους χώρους κτλ. κτλ.) και ό,τι άλλο υπηρετεί τη λειτουργία της. Αυτή είναι η Εκπαίδευση.

Ποια είναι, όμως, η παιδεία και πώς ορίζεται; Δεν είναι εύκολο να οριστεί είναι πάντως το μέγιστον μάθημα. το οποίο δεν διδάσκεται όπως τα άλλα μαθήματα, δεδομένου ότι δεν έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο και οργανωμένη δομή ούτε περιέχεται σε σχολικά εγχειρίδια.

Ωστόσο, παρ' όλο που δεν διδάσκεται, απορρέει από τη διδασκαλία ή, ορθότερα, απορρέει κατ' εξοχήν από τη διδασκαλία. Απορρέει από τη διαδικασία κατά την οποία δάσκαλοι, μαθητές και αξίες μορφωτικές βρίσκονται σε μια πολύδρομη αλληλενέργεια, η οποία εκπηγάει από βάθη όπου σβήνουν το ατομικό εγώ κι εσύ, το εθνικό εγώ κι εσύ, το θρησκευτικό εγώ κι εσύ, το φυλετικό εγώ κι εσύ, το χρωματικό εγώ κι εσύ, όλα τα εγώ κι εσύ που χωρίζουν τους ανθρώπους, σβήνουν από την ταυτότητα της ζωής, η οποία ενώνει τον κόσμο και από την οποία αναδύεται η φωνή της ηθικής, η οποία ορίζει την ανθρώπινη ποιότητα. Ο άνθρωπος πραγματώνει τότε την ανώτερη φύση του, την ανθρώπινη φύση του, την πνευματική του ουσία. Αυτό είναι παιδεία, να περάσει ο άνθρωπος στη θρησκεία της ηθικής· να γίνει ένα με τη ζωή,

ένα με τη φύση, ένα με τη γη, ένα με τις στεριές και τις θάλασσες, αυτούς τους μακρινούς προγόνους μας, ένα με το σύμπαν, ένα με την κοινωνία, ένα με τον άνθρωπο και την ανθρωπότητα, αυτό, θα μας έλεγε ο Άγγελος Σικελιανός είναι η παιδεία.

Να μη διακρίνεις τον Έλληνα από τον Τούρκο, τον Παλαιστίνιο από τον Ισραηλινό, τον χριστιανό από τον μωαμεθανό, τον μαύρο από τον λευκό, τη γυναίκα από τον άνδρα, να η παιδεία.

Και να οι δάσκαλοι της παιδείας· είναι οι δάσκαλοι του Κόσμου, οι δάσκαλοι χωρίς σύνορα που υπερβαίνουν τους τεχνητούς φραγμούς των εθνών, των κρατών, των θρησκειών, των φυλών, των χρωμάτων, της καταγωγής, της ιδεολογίας, του κοινωνικού διαφορισμού. Τους υπερβαίνουν και δίνουν τα χέρια, για να χτίσουν το Σχολείο του Ανθρώπου, που κάτω από την πλατιά του στέγη θα στεγάζει και θα αμβλύνει κάθε δυσκολία, ώστε μέσα από τις διαφορετικότητες, τις ετερότητες και τις αντιθέσεις να προκύπτει η αρμονία του Ηράκλειτου.

Είναι το Σχολείο της Παιδείας που θα βάλει τέλος στο σημερινό τεχνολογικό νεοβαρβαρισμό, με τον οποίο οι πλανητάρχες δολοφονούν εν ονόματι μιας κίβδηλης παγκοσμιοποίησης τον άνθρωπο και τον πολιτισμό του. Αυτήν την παιδεία η σημερινή Εκπαίδευση δεν την προσφέρει ούτε στη Χώρα μας ούτε στην Ευρώπη ούτε σε καμιά άλλη περιοχή του πλανήτη μας. Η σημερινή Εκπαίδευση είναι στημένη στα μέτρα της αγοράς εργασίας. Προς αυτήν προσανατολίζεται ο νέος άνθρωπος, για να την υπηρετήσει επαγγελματικά. Έτσι, ο φαυλεπίφραυλος κύκλος Εκπαίδευσης και αγοράς εργασίας αναπαράγεται και διαιωνίζεται. Γι' αυτό και το σημερινό σχολείο κατάντησε καταναλωτικό. Αντιγράφει και υπηρετεί την καταναλωτική κοινωνία, η οποία, ωστόσο, στήθηκε (από ποιους;) ερήμην του σχολείου και των νέων. Το ερώτημα είναι ποιοί δημιούργησαν αυτήν την κοινωνία, την οποία καλείται να υπηρετήσει, και υπηρετεί, σε παγκόσμια κλίμακα, το σημερινό σχολείο.

Το ερώτημα, όπως αντιλαμβάνεστε, είναι ρητορικό· όλοι ξέρουμε, όσο κι αν αυτοί κρύβονται, τους γνωστούς - άγνωστους εμπόρους των εθνών, οι οποίοι λυμαίνονται τον άνθρωπο και τη ζωή του και κατευθύνουν με μεφιστοφελική επιδεξιότητα τις εκπαιδεύσεις των λαών στην υπηρεσία των μεγάλων συμφερόντων τους με το πρόσχημα ότι οι νέοι πρέπει να εξοπλίζονται με γνώσεις και δεξιότητες επαγγελματικές, για να κερδίσουν τη ζωή τους και για να γίνουν ωφέλιμοι στην κοινωνική ομάδα. Με τέτοια προσχήματα, τα οποία διοχετεύουν εντέχνως με τους μεταπράτες τους παιδολόγους και στα πανεπιστήμια και στο ανυποψίαστο / απροβληματίστο κοινό, ελέγχουν την κατάσταση. Άλλωστε, και τα Μέσα Μαζικής Πληροφόρησης συνηγορούν σε τέτοιες μεθοδεύσεις που έχουν μεταβάλει τα σχολεία από ιδρύματα παιδείας σε ιδρύματα επαγγελματιών. Κι όμως η θρασύτατη αυτή προσχηματική λογική δεν έχει ηθικό υπέδαφος. Άλλωστε, αναιρείται από τα ίδια τα πράγματα: Η επαγγελματική κατάρτιση του νέου και στο πιο δύσκολο επάγγελμα ήταν πάντα και είναι υπόθεση λίγου χρόνου.

Ύστερα, ο άνθρωπος της Παιδείας, δηλαδή ο καλλιεργημένος / μορφωμένος άνθρωπος, ο άνθρωπος του οποίου ο χαρακτήρας, η σκέψη, η ευαισθησία έχουν διαμορφωθεί / εκλεπτυνθεί / εμπλουτισθεί από τη γνώση, από το καλό, από το ωραίο και από τον διάλογο του με τη ζωή και τη φύση, αυτός ο άνθρωπος αποκτά τέτοια ωριμότητα πνευματική και ψυχική, ώστε με απίστευτη ευκολία κατακτά ακόμη και τα πιο δύσκολα επαγγέλματα, τα οποία στο κάτω - κάτω θα μπορούσαν να αποτελέσουν υπόθεση του Υπουργείου Εργασίας.

Η προσφορά παιδείας, λοιπόν, δηλαδή η πραγμάτωση της πνευματικής ουσίας του νέου ανθρώπου, ο όρθρος του πνεύματος και της συνείδησης του, το ζύπνημα δηλαδή και η ενεργοποίηση των δυναμικών με τις οποίες θα κατακτήσει τη μια μετά την άλλη τις μορφές του λόγου, της γνώσης, της σκέψης, της τέχνης, της ζωής και θα φτάσει στην πληρότητα είναι έργο του Υπουργείου Παιδείας. Άλλωστε, οι γνώσεις πολλαπλασιάζονται τόσο ραγδαία στις ημέρες μας, ώστε κανένας να μη μπορεί να τις κάνει όλες δικές του. Αυτές που τώρα εντυπωσιάζουν σε λίγα χρόνια θα έχουν περάσει στην ιστορία, για να έρθουν άλλες και άλλες «ων ουκ εστί αριθμός».

Δεν μένει, συνεπώς, στο νέο άνθρωπο παρά να μάθει να μαθαίνει, να δημιουργεί, να μοι-

ράζεται τη δημιουργία με τους συνανθρώπους του και να προάγει τον πολιτισμό. Έχει παρέλθει η εποχή του σοφού ανθρώπου. Ανατέλλει τώρα η περίοδος του ανθρώπου δημιουργού και τέτοιος μπορεί να είναι μόνον ο άνθρωπος της παιδείας.

Ναι, λοιπόν στον άνθρωπο των γνώσεων· ουδείς αντιλέγει. Χίλιες φορές, όμως, να στον άνθρωπο που ακόνισε τις δυναμικές του και έμαθε να αποκτά τις γνώσεις και να τις μετουσιώνει σε γνώση και σε ανθρωπιά. Επί τέλους η ανθρωπότητα έχει ανάγκη από τον άνθρωπο που θα παρέμβει διορθωτικά / βελτιωτικά και θα μεταβάλει την καταστροφική της πορεία, η οποία ήδη συντελείται. Προς αυτόν τον άνθρωπο έχουν χρέος να προσανατολιστούν οι εκπαιδευτές των λαών. Και η δική μας Εκπαίδευση.

Ένας αγγλικός λόγος στα ελληνικά

Ο αρχισυντάκτης της εφημερίδας μας, ακούει καθημερινά πολλούς φίλους, κυρίως νέους, να έχουν αντικαταστήσει στο καθημερινό τους λεξιλόγιο, πολλές ελληνικές λέξεις και εκφράσεις, με ξένες, κυρίως αγγλικές. Αφού συνειδητοποίησε ότι το φαινόμενο αυτό δεν προέρχεται από ξενομανία, όπως παλαιότερα στα δικά του γυμνασιακά και μεταγυμνασιακά χρόνια, ούτε και από ανάγκες της νέας τεχνολογικής ορολογίας, αλλά από την μειωμένη τους άμυνα απέναντι στην γλωσσική και επικοινωνιακή επίθεση που όλοι δεχόμαστε από τα Μ.Μ.Ε. και την περιρρέουσα υποκοιλούρα, καταθέτει εδώ ένα κείμενο, που ίσως βοηθήσει να κατανοήσουμε όλοι μας καλύτερα τη δύναμη της ελληνικής γλώσσας.

Παραθέτουμε το δεύτερο λόγο (της 2ας Οκτωβρίου 1959) και την ελληνική του «μεταγραφή». Η μεταγραφή του κειμένου έγινε με βάση τις λέξεις και όχι το νόημα, από τον κο Νίκο Βασιλάκο

Kyrie,

It is Zeus' anathema on our epoch and the heresy of our economic method and policies that we should agonize the Skylla of nomismatic plethora and the Charybdis of economic anaemia.

It is not my idiosyncrasy to be ironic or sarcastic but my diagnosis would be that politicians are rather cryptoplethorists.

Although they emphatically stigmatize nomismatic plethora, they energize it through their tactics and practices. Our policies should be based more on economic and less on political criteria. Our gnomon has to be a metron between economic strategic and philanthropic scopes.

In an epoch characterized by monopolies, oligopolies, monopolistic antagonism and polymorphous inelasticities, our policies have to be more orthological, but this should not be metamorphosed into plethorophobia, which is endemic among academic economists.

Nomismatic symmetry should not antagonize economic acme. A greater harmonization between the practices of the economic and nomismatic archons is basic.

Parallel to this we have to synchronize and harmonize more and more our economic and nomismatic policies panethnically. These scopes are more practicable now, when the prognostics of the political end economic barometer are halcyonic.

The history of our didimus organization on this sphere has been didactic and their gnostic practices will always be a tonic to the polyonymous and idiomorphous ethnical economies. The genesis of the programmed organization will dynamize these policies.

Therefore, I sympathize, although not without criticism one or two themes with the apostles and the hierarchy of our organs in their zeal to program orthodox economic and nomismatic policies.

I apologize for having tyrannized you with my Hellenic phraseology. In my epilogue I emphasize my eulogy to the philoxenous aytochtans of this cosmopolitan metropolis and my encomium to you Kyrie, the stenographers.

Κύριοι,

Είναι "Διός ανάθεμα" στην εποχή μας και αίρεση της οικονομικής μας μεθόδου και της οικονομικής μας πολιτικής το ότι θα φέρναμε σε αγωνία την Σκύλλα του νομισματικού πληθωρισμού και τη Χάρυβδη της οικονομικής μας αναιμίας.

Δεν είναι στην ιδιοσυγκρασία μου να είμαι ειρωνικός ή σαρκαστικός αλλά η διάγνωσή μου θα ήταν ότι οι πολιτικοί είναι μάλλον κρυπτοπληθωριστές. Αν και με έμφαση στιγματίζουν τον νομισματικό πληθωρισμό, τον ενεργοποιούν μέσω της τακτικής τους και των πρακτικών τους. Η πολιτική μας θα έπρεπε να βασίζεται περισσότερο σε οικονομικά και λιγότερο σε πολιτικά κριτήρια. Γνώμων μας πρέπει να είναι ένα μέτρο μεταξύ οικονομικής στρατηγικής και φιλανθρωπικής σκοπιμίας.

Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από μονοπώλια, ολιγοπώλια, μονοπωλιακό ανταγωνισμό και πολύμορφες ανελαστικότητες, οι πολιτικές μας πρέπει να είναι πιο ορθολογιστικές, αλλά αυτό δεν θα έπρεπε να μεταμορφώνεται σε πληθωροφοβία, η οποία είναι ενδημική στους ακαδημαϊκούς οικονομολόγους.

Η νομισματική συμμετρία δεν θα έπρεπε να ανταγωνίζεται την οικονομική ακμή. Μια μεγαλύτερη εναρμόνιση μεταξύ των πρακτικών των οικονομικών και νομισματικών αρχόντων είναι βασική.

Παράλληλα με αυτό, πρέπει να εκσυγχρονίσουμε και να εναρμονίσουμε όλο και περισσότερο τις οικονομικές και νομισματικές μας πρακτικές πανεθνικώς. Αυτές οι θεωρήσεις είναι πιο εφαρμόσιμες τώρα, όταν τα προγνωστικά του πολιτικού και οικονομικού βαρομέτρου είναι αλκυονίδων ημερών αίθρια.

Η ιστορία της δίδυμης οργάνωσης σε αυτήν την σφαίρα είναι διδακτική και οι γνωστικές τους εφαρμογές θα είναι πάντα ένα τονωτικό στις πολυώνυμες και ιδιόμορφες εθνικές οικονομίες. Η γένεση μιας προγραμματισμένης οργάνωσης θα ενισχύσει αυτές τις πολιτικές.

Γι' αυτόν τον λόγο αντιμετωπίζω με συμπάθεια, αλλά όχι χωρίς κριτική διάθεση, ένα ή δύο θέματα με τους αποστόλους της ιεραρχίας των οργάνων μας στον ζήλο τους να προγραμματίσουν ορθόδοξες οικονομικές και νομισματικές πολιτικές.

Απολογούμαι που σας τυράνησα με την ελληνική μου φρασεολογία. Στον επίλογό μου δίνω έμφαση στην ευλογία μου, προς τους φιλόξενους αυτόχθονες αυτής της κοσμοπολίτικης μητρόπολης καθώς και το εγκώμιό μου προς εσάς, κύριοι στενογράφοι.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ : Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Η σύνταξη του 'Λόγου', δημοσιεύει κάθε επώνυμη επιστολή που αποστέλλεται στην εφημερίδα μας, με κάθε μορφής περιεχόμενο (ενημερωτικό, ιστορικό, λαογραφικό, κοινωνικό, πολιτικό, πολιτιστικό). Δέχεται απόψεις (θετικές, αρνητικές, σκληρές, μαλακές, σκωπτικές, ειρωνικές, φιλιππικούς και διθυράμβους) γι' αυτήν, αρκεί το ύφος να συνάδει με τους κανόνες της στοιχειώδους δημόσιας ευπρέπειας.

Δεν δέχεται σκέτες κακίες ή λιβέλλους, γιατί θα αναγκαστεί να τις απαντήσει. Επίσης, ως πειθήνιο και άμεσα εξαρτώμενο όργανο από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, δημοσιεύει και κάθε άλλο έγγραφο που το Δ.Σ. κρίνει ότι είναι σκόπιμο να δημοσιευτεί.

Από τον έγκριτο συμπατριώτη μας Λάζαρο Μπάμπα, γεωπόνου, λάβαμε την παρακάτω επιστολή, την οποία δημοσιεύουμε με μεγάλη ευχαρίστηση, για δύο λόγους.

1. Διότι συμβάλλει ενεργά στην εξειδικευμένη ενημέρωση που αρκετοί συμπατριώτες μας την χρειάζονται
2. Διότι αναίρεσε οικιοθελώς την αρχική του άποψη περί υπερβολικής επιστημονικότητας της ύλης μας (βλέπε 'Λόγο 5') και καταθέτει τις ειδικές του γνώσεις. Τον ευχαριστούμε θερμά.

Εναλλακτικές μορφές ενέργειας, Ενεργειακά φυτά, Βιοενέργεια. Γιατί όχι και στον Δήμο Λιβαδίου; Του Λάζαρου Γ. Μπάμπα, Γεωπόνου

Έτος 2005 πλέον και τα αποθέματα κοιτασμάτων πετρελαίου συνεχώς περιορίζονται στον πλανήτη μας. Μια διαρκής κρίση στη διαχείριση του ενεργειακού πλούτου της γης είναι δεδομένη. Γιγάντιες οικολογικές καταστροφές, πόλεμοι, ανατροπές καθεστώτων, εκστρατείες, θάνατοι είναι συχνά γεγονότα στην παγκόσμια διαδρομή εξόρυξης του λεγόμενου **Μαύρου Χρυσού**.

Οι εναλλακτικές μορφές ενέργειας είναι σήμερα επιτακτική ανάγκη για τον άνθρωπο, το περιβάλλον, τον πλανήτη μας, το μέλλον μας. Η Αιολική (ανεμογεννήτριες), η Ηλιακή (φωτοβολταϊκά συστήματα), η Γεωθερμική, η Υδροηλεκτρική και τελευταία η Βιοενέργεια (βιομάζα) αποτελούν τη σημαντικότερη διέξοδο αυτής της κατάστασης.

Βιοενέργεια χαρακτηρίζεται η ενέργεια που προκύπτει από την χρήση **βιοκαυσίμων**, τα οποία με την σειρά τους προκύπτουν από την **βιομάζα**. Ως βιοκαύσιμα, σύμφωνα με οδηγία της Ε.Ε., ορίζονται: η βιοαιθανόλη, η βιομεθανόλη, το βιοαέριο, το βιοντήζελ (πετρέλαιο κίνησης) κ.α. Η βιομάζα περιλαμβάνει υλικά φυτικής ή ζωικής προέλευσης, όπως γεωργικά, αγροτοβιομηχανικά υπολείμματα, αστικά απόβλητα και επίσης παράγεται από συγκεκριμένα καλλιεργούμενα φυτά, τα **ενεργειακά φυτά**, όπως το σακχαρούχο σόργο (*sorghum sp*), η ελαιοκράμβη (*Brassica napus*), το καλάμι, η ψευδακακία, ο ηλιάνθος κυρίως και λιγότερο από σιτάρι, κριθάρι, καλαμπόκι, τεύτλα.

Η Ευρώπη, με χώρες κυρίως την Αυστρία, τη Σουηδία παράγει βιομάζα αλλά σε περιορισμένα ποσοστά σε σύγκριση με χώρες τις Αμερικάνικης Ηπείρου. Με την οδηγία 2003/30/ΕΚ της Ε.Ε. για την προστασία του περιβάλλοντος, όλα τα κράτη-μέλη πρέπει να αντικαταστήσουν σταδιακά

την βενζίνη και το πετρέλαιο κίνησης με βιοκαύσιμα σε ποσοστό 2% έως το 2005 και 6% περίπου έως το 2010. Η Ελλάδα, κράτος-μέλος της Ε.Ε., ακόμη δεν έχει μπει στο χώρο παραγωγής βιοκαυσίμων, όμως πειραματικά καλλιεργούνται ορισμένα ενεργειακά φυτά (καλάμι) για την παραγωγή καύσιμης βιομάζας. Φυσικά ακόμη δεν υπάρχει μονάδα-εργοστάσιο επεξεργασίας της βιομάζας, για παραγωγή βιοκαυσίμων, ούτε καλλιεργούμενες εκτάσεις με τα συγκεκριμένα είδη φυτών (Ελαιοκράμβη, Σόργο). Το τελευταίο διάστημα ξεκίνησε μια προσπάθεια δημιουργίας εργοστασίων στο Βόλο και στο Κιλκίς, επίσης στο νομό Κομοτηνής σε πιλοτικό πρόγραμμα της Ε.Ε. μια ομάδα παραγωγών πήρε άδεια, για επιδοτούμενη καλλιέργεια "ενεργειακών" φυτών.

Στη χώρα μας υπάρχει το **Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Κ.Α.Π.Ε.)**, ένας εθνικός φορέας για την προώθηση των Ανανεώσιμων πηγών, της Ορθολογικής χρήσης, και της Εξοικονόμησης ενέργειας. Εδρεύει στη Λεωφόρο Μαραθώνος στο Πικέρμι Αττικής, με τηλέφωνο : 2106603300 και ηλεκτρονική διεύθυνση την Cres@cres.gr.

Παραγωγή βενζίνης και πετρελαίου κίνησης από φυτά, μια πρωτοτυπία, μια επανάσταση, μια ανατροπή της παγκόσμιας οικονομίας, ένα τεράστιο τεχνολογικό άλμα. Ένα γεγονός αναμφισβήτητο απίστευτο για το σύνολο των πολιτών. Ελάχιστοι γνωρίζουμε ότι τα Αγροτικά Μηχανήματα (τρακτέρ, σκαπτικά, θεριζοαλωνιστικές), τα Ι.Χ., τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς μπορούν να κινούνται με βιοντήζελ, τα εργοστάσια, οι βιομηχανίες να λειτουργούν με βιοενέργεια, με λιγότερη ρύπανση και επιβάρυνση στο περιβάλλον.

Δεν αποκλείεται όμως το παραπάνω γεγονός να αποτελεί τον κρυμμένο άσσο στο μανίκι των κολοσσιαίων πετρελαϊκών εταιριών στη μετά πετρελαϊκή εποχή και γι αυτόν τον λόγο δεν προωθείται ακόμη αρκετά.

Ο εξοπλισμός, η τεχνολογία, το επιστημονικό δυναμικό, η έρευνα είναι παράγοντες που δημιουργούν πλεονεκτήματα σε όσους τα κατέχουν, ώστε τα διασφαλισμένα κέρδη τους να μην περιοριστούν καθόλου. Σύμφωνα με την Λευκή Βίβλο της Ε.Ε., στόχος είναι το 2010 οι εναλλακτικές μορφές ενέργειας να καλύπτουν το 12% των αναγκών. Ένας στόχος που, εάν και όποτε προσεγγιστεί, θα επιφέρει αλλαγές στη Αγροτική και στην Περιβαλλοντική πολιτική, καθώς και σημαντική ρήξη της ενεργειακής εξάρτησης αρκετών χωρών με τα ισχυρά συμφέροντα.

Ο Δήμος Λιβαδίου, με καλλιεργούμενες εκτάσεις 36 Km² περίπου, φιλοξενεί διαρκώς επί δεκαετίες τώρα συγκεκριμένες καλλιέργειες όπως : σιτηρά (Σιτάρι, κριθάρι, σίκαλη), χορτοδοτικά φυτά (τριφύλλι, βίκος, μηδική) κυρίως για κτηνοτροφική χρήση και σε αρδευόμενες περιοχές καλαμπόκι. Το γλυκό σόργο, ένα εκ των ενεργειακών φυτών, μορφολογικά μοιάζει με το καλαμπόκι εκτός από την ταξιανθία του. Έχει μεγάλη αντοχή στην ξηρασία, αδελφώνει εύκολα, μπορεί να καλλιεργηθεί ως ξηρικό σε εδάφη μέτριας γονιμότητας με περιορισμένο νερό και με σημαντικές αποδόσεις σε χλωρή μάζα (8 τόνους/στρ). Σίγουρα ταιριάζει και στα Λιβαδιώτικα χωράφια, έχοντας ένα ιδιαίτερα αρνητικό χαρακτηριστικό το οποίο πρέπει να προσεχθεί. Σε νεαρό βλαστικό στάδιο, το σόργο, περιέχει την ουσία γλυκοσίδη, η οποία όταν διασπάται παράγει HCN (υδροκυάνιο). Άρα το νεαρό σόργο δεν πρέπει να βοσκηθεί από κανένα κοπάδι ζώων, γιατί αυτό θα σήμαινε δηλητηρίαση.

Η Ελαιοκράμβη, επίσης ενεργειακό φυτό, ίσως το βασικότερο, αναπτύσσεται πολύ γρήγορα, αντέχει σε χαμηλές θερμοκρασίες (-20 °C), απαιτεί γόνιμα εδάφη και είναι αρκετά παραγωγική

(10 τόνους/στρ χλωρής μάζας). Πειραματικά θα μπορούσε να καλλιεργηθεί στους αγρούς μας, μιας και υπάρχουν ελάχιστα στοιχεία στη χώρα μας, για την καλλιέργειά της. Ένας περιοριστικός παράγοντας εδώ είναι το γεγονός ότι έχουν εγκριθεί από την Ε.Ε. αρκετά γενετικά τροποποιημένα φυτά ελαιοκράμβης τα οποία ήδη χρησιμοποιούνται για την παραγωγή σπορέλαιου. Οπότε με πρόσχημα την ιδιότητά τους ως ενεργειακά φυτά, εάν δεν ελεγχθεί, διευκολύνεται η εισαγωγή γενετικά τροποποιημένων φυτών από τις μεγάλες εταιρείες παραγωγής σπόρων.

Θα μπορούσε η καλλιέργεια των ενεργειακών φυτών να αποτελέσει μια εναλλακτική λύση σε περιοχές αγροτικές, όπως το **Λιβάδι** και η **Δολίχη**, να δώσει μια νέα κατεύθυνση στους γεωργούς για αλλαγή κάποιων τελειωμένων "καλλιεργειών", να εξασφαλίσει ικανοποιητικά εισοδήματα, αφού και το καλαμπόκι, ως η δυναμικότερη καλλιέργεια της περιοχής, άρχισε να φθίνει. Όμως για τα παραπάνω, απαιτείται ενημέρωση, έρευνα, κινητοποίηση φορέων (ο Δήμος, ο Γεωργικός Συνεταιρισμός, ο Σύνδεσμος Επιστημόνων, το Κ.Α.Π.Ε., οι Σύλλογοι, το Επαρχείο, η Αναπτυξιακή Ελασσόνας) και διάθεση προσφοράς. Ήδη σε γειτονικούς νομούς υπάρχουν τέτοιες προσπάθειες (Νομός Κοζάνης). Άρα θεωρώ απαραίτητη την επιδίωξη μιας συζήτησης – ημερίδας με θέμα **Ενεργειακά Φυτά – Βιοενέργεια -Εναλλακτικές Μορφές Ενέργειας στο Δήμο Λιβαδίου**, μιας και τώρα δημοπρατείται και το έργο του βιολογικού καθαρισμού του Δήμου μας.

Στοιχεία - Βιβλιογραφία

- Ηλεκτρονική Διεύθυνση Κ.Α.Π.Ε.
- Ειδική Γεωργία Ι , Δέσποινα Παπακώστα
- Άρθρα εφημερίδων : Καθημερινή, Αγγελιοφόρος

Από τον φίλατο ιατρό και εξάίρετο συμπατριώτη Δημήτρη Φαρμακιώτη, λάβαμε την παρακάτω επιστολή με την οποία μας ενημερώνει για την 1^η Συνάντηση Λιβαδιωτών Επιστημόνων Υγείας με θέμα: "Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας στην Περιφέρεια". Τον ευχαριστούμε θερμά και δεν μπορούμε παρά να αναφωνήσουμε την αρχαία ρήση των Λακεδαιμονίων νεαρών προς τους πατεράδες τους : 'Άμες δε γεσόμεθα πολλώ κάρρωνες' (Εμείς θα γίνουμε πολύ καλύτεροι σας).

Χαιρόμαστε δε ιδιαίτερα που ο σπόρος της πρώτης ανάλογης προσπάθειας του Συλλόγου μας το 2003, άρχισε επιτέλους να φυτρώνει.

1η Συνάντηση Λιβαδιωτών Επιστημόνων Υγείας με Θέμα: "Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας στην Περιφέρεια" του Δημήτρη Φαρμακιώτη,, τ. Αγροτικού Ιατρού Λιβαδίου

Το Σάββατο 1 και την Κυριακή 2 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στο Ζάννειο Μορφωτικό Κέντρο Λιβαδίου η «1^η Συνάντηση Λιβαδιωτών Επιστημόνων Υγείας», με τη μορφή ενημερωτικής ημερίδας πάνω στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας στην Περιφέρεια. Το μικρό αυτό συνέδριο διοργανώθηκε από το Σύνδεσμο Επιστημόνων Λιβαδίου Ολύμπου και το Δήμο Λιβαδίου. Την εκδήλωση χαιρέτισαν ο Σύλλογος Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης αλλά και η Ελληνική Ενδοκρινολογική Εταιρεία δια στόματος του Προέδρου της, Καθηγητή Ενδοκρινολογίας του Α.Π.Θ. Δημητρίου Πανίδη, ο οποίος είπε τα εξής :

Αγαπητοί Συνάδελφοι, Φίλοι και Φίλες

Με μεγάλη μου συγκίνηση πληροφορήθηκα τη διοργάνωση μίας Διημερίδας με θέμα την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας στο Λιβάδι Ολύμπου, τη γενέτειρα του Αείμνηστου Δασκάλου μας, Καθηγητή Ενδοκρινολογίας Αντώνη Φαρμακιώτη. Δυστυχώς, ανειλημμένες υποχρεώσεις δε μου επιτρέπουν να παραβρεθώ στην τόσο ενδιαφέρουσα αυτή εκδήλωση, καθώς θα λείπω εκτός Ελλάδας.

Το Λιβάδι Ολύμπου κατέχει σημαντική θέση στην ιστορία της σύγχρονης Ενδοκρινολογίας. Οι πρωτοποριακές μελέτες που πραγματοποιήθηκαν στην ορεινή σας κωμόπολη κατά τη δεκαετία του '60, υπό την άμεση εποπτεία και χρηματοδότηση του National Institute of Health των Η.Π.Α., συντέλεσαν στην εξάλειψη, πρακτικά, του μείζονος μέχρι τότε προβλήματος της ιωδοπενικής βρογχοκήλης στη Χώρα μας. Τον κύριο όγκο του δύσκολου εκείνου έργου ανέλαβε ο νέος, ακόμη, τότε Αγροτικός Ιατρός του Λιβαδίου Αντώνης Φαρμακιώτης, που σύντομα αναδείχθηκε σε μία από τις μεγαλύτερες μορφές της Ενδοκρινολογίας στην Ελλάδα.

Έχοντας γνωρίσει τον Καθηγητή Φαρμακιώτη από κοντά, μπορώ μόνο να πω ότι, χωρίς εκείνον, η Επιστήμη μας είναι πολύ φτωχότερη.

Πολλές φορές, στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα η ιατρική έρευνα γίνεται αυτοσκοπός. Αντίθετα, σε ορεινές και απομονωμένες κοινότητες σαν το Λιβάδι, με τους 3.000 μόνιμους κατοίκους του στα 1.200 μ. υψόμετρο, το τόσο δύσκολο έργο της πρωτοβάθμιας αντιμετώπισης και περίθαλψης αναδεικνύει το Λειτουργήμα του Ιατρού στην πιο αγνή του μορφή: την άμεση ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου, την παροχή των πολυτιμών πρώτων βοηθειών κάτω από αντίξοες πολλές φορές συνθήκες, την αφιλοκερδή έρευνα που βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με την Ήπιοκρατική Ρήση ότι η πρόληψη είναι πάντοτε προτιμότερη της θεραπείας.

Ως Πρόεδρος της Ελληνικής Ενδοκρινολογικής Εταιρείας, και –πάνω απ' όλα– Ιατρός, χαιρετίζω την όμορφη αυτή πρωτοβουλία του Συνδέσμου Επιστημόνων Λιβαδίου Ολύμπου και του Δήμου Λιβαδίου. Ελπίζω, δε, να ακολουθήσουν και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις με θέμα τη Μάχη Ιατρική και την Πρωτοβάθμια Φροντίδα, τον ακρογωνιαίο λίθο κάθε Συστήματος Υγείας.

Η πρώτη συνεδρία ξεκίνησε το απόγευμα του Σαββάτου με ενημερωτικές εισηγήσεις. Μετά από τους χαιρετισμούς, ο ιατρός Δημήτρης Φαρμακιώτης παρουσίασε ορισμένα ενδιαφέροντα περιστατικά από τη θητεία του ως Αγροτικός Ιατρός στο Λιβάδι (Μάιος 2003-Μάιος 2004), δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση σε σπάνια αλλά και επείγοντα ιατρικά προβλήματα στο Περιφερικό Ιατρείο (Π.Ι.) του Χωριού. Στην εισήγηση αυτή αναδείχθηκε το δύσκολο έργο που έχει να επιτελέσει ο Ιατρός της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας σε μία μεγάλη και απομακρυσμένη κοινότητα σαν το Λιβάδι. Φάνηκε, όμως, πολύ περισσότερο, η μεγάλη ανάγκη του χωριού για κάλυψη του Π.Ι. από ειδικευμένο Γενικό Ιατρό αλλά και εφημερεύοντες ιατρούς τα απογεύματα και στις αργίες. Το γεγονός αυτό επισήμαναν πολύ εύστοχα και στους χαιρετισμούς τους ο Δήμαρχος Λιβαδίου Γιάννης Γκούμας και ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Επιστημόνων Νίκος Τσανούσας, μαθηματικός. Στη συνέχεια, ο Επιμελητής Γενικής Ιατρικής Ηλίας Ντάμπρος έδωσε μία σύντομη αλλά πολύ κατατοπιστική διάλεξη πάνω στο σακχαρώδη διαβήτη.

Ακολούθησαν δύο ομιλίες στη μνήμη του Λιβαδιώτη Επιστήμονα, Αείμνηστου Καθηγητή Ενδοκρινολογίας Αντώνη Φαρμακιώτη. Ο φιλόλογος-συγγραφέας Καθηγητής Κώστας Προκόβας μίλησε συγκινημένος για τον επιστήθιο φίλο του ως άνθρωπο, ενώ ο ενδοκρινολόγος Γιάννης Προκόβας αναφέρθηκε στο σπουδαίο επιστημονικό έργο του Αντώνη Φαρμακιώτη και στις ιστορικές μελέτες που έγιναν στο χωριό μας τη δεκαετία του '60 πάνω στην ενδημική βρογχοκήλη. Ως αποτέλεσμα της έρευνας εκείνης, στην οποία ο Αντώνης Φαρμακιώτης συμμετείχε ενεργά ως νέος ακόμη τότε Αγροτικός Ιατρός Λιβαδίου, εφαρμόστηκε η καθολική, σχεδόν, ιωδίωση του μαγειρικού άλατος, που οδήγησε στην εξάλειψη, πρακτικά, της ιωδοπενίας στην Ελλάδα. Μετά από τις πολύ ενδιαφέρουσες εισηγήσεις, οι σύνεδροι γλέντησαν μέχρι πρωίας στα γνωστά και αγαπημένα στέκια του χωριού.

Την Κυριακή το πρωί, παρά την κούραση και το ξενύχτι, η προσέλευση στο Ζάννειο ήταν ακόμη μεγαλύτερη. Οι Λιβαδιώτες γιατροί έδωσαν σύντομες ομιλίες για το ευρύ κοινό πάνω σε θέματα που επέλεξαν από το αντικείμενο της ειδικότητάς τους:

Ο γαστρεντερολόγος Νίκος Γκουτζαμάνης μίλησε για τα νεοπλάσματα του στομάχου και του παχέος εντέρου, περνώντας το μήνυμα ότι επίμονα κοιλιακά ενόχληματα, εναλλαγές διάρροιας-

-δυσκοιλιότητας, απώλεια βάρους και, κυρίως, απώλεια έστω και μικρών ποσοτήτων αίματος με τον εμετό ή τις κενώσεις πρέπει να κρούουν πάντοτε τον κώδωνα του κινδύνου.

Στη συνέχεια, ο οφθαλμίατρος Γιάννης Μπατζοτάσιος μίλησε για την αμβλυωπία, τονίζοντας την αναγκαιότητα προσεκτικού παιδοοφθαλμολογικού ελέγχου κατά τη νηπιακή και πρώιμη παιδική ηλικία, αφού το οπτικό σύστημα του ανθρώπου «κλειδώνει» μετά την ηλικία των 7 ετών. Ο παιδίατρος Κώστας Λουϊζάκης αναφέρθηκε στα παιδικά ατυχήματα, δίνοντας σύντομες και πρακτικές συμβουλές για την αποφυγή τους, ενώ ο ορθοπαιδικός Κώστας Αντοσιδής έδωσε μία σύντομη διάλεξη για τα συνηθέστερα προβλήματα που αφορούν την ειδικότητα αυτή. Τέλος, η κτηνίατρος Βασιλική Μπέλλη αναφέρθηκε στο μείζον για το χωριό μας πρόβλημα της βρουκέλλωσης, που στον άνθρωπο προκαλεί το γνωστό «Μελιταίο Πυρετό». Η Βασιλική τόνισε την αξία του συστηματικού εμβολιασμού των ζώων, που παρέχεται δωρεάν από όλα τα αγροτικά κτηνιατρεία. Επισήμανε, ακόμα, τη μεγάλη σημασία που έχει ο βρασμός του γάλακτος και η κατανάλωση του σπιτικού τυριού 2-3 τουλάχιστον μήνες από την παρασκευή του. Ακολούθησε μικρή συνεδρία τύπου εξωτερικών ιατρείων, όπου ο γράφων, μαζί με ορθοπαιδικό, παιδίατρο και γαστρεντερολόγο συζητήσαν συγκεκριμένα προβλήματα με Λιβαδιώτες ασθενείς.

Κατά την προετοιμασία της εκδήλωσης, καταγράφηκαν πάνω από εβδομήντα (70) Επιστήμονες Υγείας (γιατροί, κτηνίατροι, οδοντίατροι, νοσηλεύτες και αρκετοί φαρμακοποιοί) με καταγωγή από το Λιβάδι, ή την οποιαδήποτε συγγένεια, έστω και. έντονη συναισθηματική με αυτό. Πολλοί συμμετείχαν ως σύνεδροι, χωρίς να κάνουν εισηγήσεις. Άλλοι, με μεγάλη δική τους και δική μας λύπη, δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν, λόγω ανειλημμένων από καιρό υποχρεώσεων. Τέλος, θα ήταν παράλειψη να μη ζητήσουμε συγγνώμη από όσους, ατυχώς, δεν ενημερώθηκαν έγκαιρα, ενώ είμαστε σίγουροι ότι υπάρχουν, ανά τον κόσμο, και πολλοί ακόμη Λιβαδιώτες Επιστήμονες τους οποίους δε γνωρίζουμε και που μπορούν να επικοινωνήσουν στα τηλέφωνα του Συνδέσμου Επιστημόνων: 2310 216065, 6976784107, 6976152261.

Κάθε αρχή και δύσκολη.

Ευχόμαστε και θα προσπαθήσουμε η επόμενη Συνάντηση Λιβαδιωτών Επιστημόνων Υγείας να είναι κατά πολύ πληρέστερη, απ' όλες τις πλευρές.

Ο 'Λόγος του Συλλόγου' προτείνει το ζήτημα της περίθαλψης και της υγείας στο Λιβάδι, να αποτελέσει κι αυτό, ένα από τα κυρίαρχα θέματα των δημοτικών εκλογών του 2006.

Οι γιατροί του Συλλόγου υπενθυμίζουν στις γυναίκες, ότι ΠΡΟΛΗΨΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΥΓΕΙΑ. Μην αμελείτε τον ετήσιο έλεγχο του τραχήλου της μήτρας, κάνοντας ΤΕΣΤ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. ΤΟ ΤΕΣΤ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ είναι ανέξοδο, ανώδυνο και αναιμακτο, διαρκεί μόνο 3' και ΣΩΖΕΙ ΖΩές. Συμβουλευθείτε ΤΩΡΑ τον γιατρό σας !!

Ο Λόγος του Συλλόγου' - Εφημερίδα του Συλλόγου Λιβαδιωτών Θεσσαλονίκης 'Ο Γεωργάκης Ολύμπιος' - Μία γραπτή συμβολή στον πολιτισμό, στην επικοινωνία και στη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των μελών μας, των φίλων μας και των απανταχού Λιβαδιωτών

ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ & ΦΙΛΩΝ

Πολλοί συμπατριώτες και φίλοι, καταξιωμένοι επαγγελματίες της Θεσσαλονίκης και γενικότερα της περιοχής μας, εκτιμώντας την εμβέλεια του 'Λόγου' μας, ζήτησαν από τη σύνταξη να προβάλλουν τις δραστηριότητές τους από τις σελίδες του. Η σύνταξη τους παραχώρησε ευχαρίστως χώρο, αφού με χαρά διαπίστωσε πως ο 'Λόγος' ριζώνει πια παντού, μια που διαβάζεται από 2.500 αναγνώστες περίπου. Τους ευχαριστούμε και συστήνουμε ανεπιφύλακτα να προτιμούμε όλοι μας τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των συμπατριωτών και των φίλων μας. Όσοι ενδιαφέροντα να προβληθούν από τον 'Λόγο', ας επικοινωνούν έγκαιρα με τη σύνταξη ή το Δ.Σ για την εισφορά τους. Η προβολή και η διαφήμιση από τις σελίδες του 'Λόγου', πέρα από την μεγάλη επαγγελματική προβολή, αποτελεί και μία άμεση μορφή ενίσχυσης της εφημερίδας μας, η οποία διανέμεται δωρεάν. Ευχαριστούμε θερμά

ΦΩΤΙΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

- ΝΕΟΝ
- FLEXIGLASS
- ΣΙΓΡΑΦΙΚΗ
- ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ
- ΒΥΝΗΛΙΟΥ
- ΜΟΡΙΑΚΕΣ
- ΧΑΡΑΚΤΙΚΕΣ
- PANAFLEX

Τάσος Καζάρης

ΔΙΑΔΕΤΗ 7, τ.κ. 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.031 284.284, 270.836 FAX: 283.518

SERVICE - ΠΛΗΞΕΙΣ

Επ. Ψυγείων - Συσκευών μαζικής εστίασης
Κλιματισμού - Συστημάτων εξερισμού

Τοίρκος Αναστάσιος

Ηλεκτρας 11 (περιοχή Μπότσαρη) - Θεσ/νίκη
Τηλ. & Fax: 2310819.580 Κιν.: 6977573.914

VIDEO CINEMA C-L-U-B

Ο κος Ζαχόπουλος δεν είναι Λιβαδιώτης. Είναι ο άνθρωπος που δωρίζει βιντεοκασέτες στην ομάδα κινηματογράφου του Λιβαδίου, ώστε να τις προβάλλουν στο Ζάνναιο για τον κόσμο, όταν και εάν τους δίνουν τα κλειδιά. Τον ευχαριστούμε

Γιάννης Ζαχόπουλος

- Π. Π. Γερμανού 5
- Τηλ. 2310 28.47.48
- Βιζυρνίου 65-40 Εκκλησιάς
- Τηλ. 2310 96.86.00
- e-mail: aza@aza.gr
- www.aza.gr

Ουζερι - Ταβέρνα "ο Γιάννης"

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΙΝΗΣ

Αγαπών 10, Καμάρα • Τηλ. 2310-276.201

ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

ΛΑ. ΠΡΟΚΟΒΑ

Λιβαδί - Ελασσόνας

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΑΖΕΤΗΣ

Αναλαμβάνουμε κοινωνικές εκδηλώσεις (Γάμος - Βαφτίσεις - Γενούπ)

Τηλ. 24930 41600

Η εταιρεία Graphica φωτοτυπεί με πολλή αγάπη και πολύ μεράκι την εφημερίδα μας 'Ο Λόγος του Συλλόγου'. Ευχαριστούμε θερμά όλες τις κυρίες της εταιρείας και συστήνουμε ανεπιφύλακτα σε όλους τις άψογες υπηρεσίες τους.

GRAPHICA

Μ. Βλάχου & Σία ΟΕ
Τοιμικά 139
Τηλ. (031) 285.631
GR 546 21 Θεσσαλονίκη

PROLIK O.E.

Κατασκευές Σιδήρου & Αλουμινίου
Δ. Καρανίκας & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ
Καταστημάτων - Οικιών

Πατόρια - Βιτρίνες
Κάγκελα - Πόρτες
Σκάλες
Λυόμενες Αποθήκες

Ντουλάπες Αλουμινίου
Κουφώματα Αλουμινίου

ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 41 - 546 41 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. & FAX: 2310 844.465

ARIANE COIFFURE

Βασ. Γεωργίου 20
τηλ. 231 0 850.133
231 0 850.233

Τσιμισκή 61
τηλ. 231 0 284.805
231 0 284.806

Πανόραμα - Αναλήψεως 3
τηλ. 231 0 344.461
231 0 346.276

Επτάλοφος - Βενιζέλου 106
τηλ. 231 0 737.046
231 0 737.048

Καλαμαριά - Πασσαλίου 36
τηλ. 231 0 431.941
231 0 431.501

Μαρτίου 90- Α. Κ. Καραμανλή
τηλ. 231 0 306.455
231 0 306.456

Νεάπολη - Α. Παπανδρέου 45
τηλ. 231 0 672.255
231 0 628.588

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ ΔΟΜΗΣΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΤΙΤΛΩΝ

ΒΑΛΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Η κυρία Βάλια Ελευθεριάδου-Γεροντάκη δεν είναι Λιβαδιώτισσα (ακόμη τουλάχιστον). Είναι απλά η σύζυγος του κου Ακη Γεροντάκη και μία εξαιρετική επαγγελματίς.

Αρδελά 36 - 551 31 ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ - Θεσσαλονίκη
0310.423483

Κούμας Κούμας Κούμας

ΕΠΙΠΛΟ ΕΠΙΠΛΟ ΕΠΙΠΛΟ

ΕΚΘΕΣΗ: 146 ΧΛΜ. ΕΘΝ. ΟΔΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ, ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ
ΤΗΛ.: 23920 71664, Τ.Θ. 60369, Τ.Κ. 57001, ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: 146 ΧΛΜ. ΕΘΝ. ΟΔΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ - ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ, Ν. ΡΑΪΔΕΙΤΟΣ
ΤΗΛ.: 2310 461 623, FAX: 2310 464 257

E-mail: goumas@acn.gr

ΓΑΖΕΤΗ

ΕΠΙΠΛΟ

ΑΦΟΙ ΓΑΖΕΤΗ Ο.Ε.

ΤΗΛ.: 2310 796.720, 2310 795.181
ΤΗΛ.-FAX: 2310 798.735

THESIS

MARKETING • ΔΙΜΟΡΦΕΣ ΕΞΕΙΣ

Άρτεμις Θωμά
Σύμβουλος Marketing και Επικοινωνίας

Η κα Άρτεμις Θωμά είναι από πολύ παλιά μία καλή φίλη του Λιβαδίου. Πρόσφατα έγινε μέλος του Συλλόγου μας. Η εταιρεία της είναι από τις πλέον έγκυρες στο χώρο της επικοινωνίας και της οργάνωσης συνεδρίων.

Γρ. Παλαμ 6, 54622 Θεσσαλονίκη • Τηλ: 2310 265898, 238296 • Fax: 2310 240669
Κιν.: 6944 364394 • E-mail: thesis@thesis-pr.com • www.thesis-pr.com

ΥΠΕΡ ΑΜΕΣΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΑΚΟΜΙΣΤΕΣ

ΜΕ ΤΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΜΑΣ

- ΛΥΣΙΜΟ - ΣΤΡΩΜΟ ΕΠΙΠΛΩΝ & ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ
- ΑΜΠΛΑΖ - ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΥΑΛΙΝΩΝ
- ΜΕΤΑΦΟΡΑ - ΦΟΡΤΟΕΚΦΟΡΤΩΣΗ
- ΟΙΚΟΝ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ - ΔΗΜ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΓΡΑΦ. ΠΥΛΑΙΑΣ 88, Κ.ΤΟΥΜΠΑ ΤΗΛ. 2310 - 90.11.16
ΓΡΑΦ. ΛΑΓΚΑΔΑ 39 (ΔΟΞΙΑΔΕΙΩΣΣΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ) ΤΗΛ. 2310 - 85.98.99
ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΦΟΡΤΩΣΗ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ 1 ΤΗΛ. 2310 - 85.98.99
FAX: 2310 - 948.868 • www.metafores-metakomists.gr

ΔΑΜΑΛΗΣ & ΜΑΓΙΩΝΑΣ

ΜΑΡΜΑΡΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΛΕΙΑΝΚΕΙΣ-ΕΠΙΛΟΧΕΙΣ-ΚΡΥΣΤΑΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ
ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ ΣΧΙΣΤΟΛΟΙΩΝ

Τηλ. 6972 483607

ΝΤΑΜΠΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΖΑΡΑΡΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
Διπλωματούχος Α.Π.Θ.

Ελλησπόντου 6, 55 132
E-mail: zararis@otenet.gr

τηλ.: 2310 451.169
κιν.: 6937 192.535

Ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Λιβαδίου εκδίδει την εφημερίδα

Λιβαδί

Ας στηρίξουμε την προσπάθεια κι ας γίνουμε όλοι συνδρομητές της

Συμπατριώτες ταξιτζήδες στην Θεσσαλονίκη

ΤΖΗΜάΛΑΣ ΜΙΜΗΣ - 6977 445494

ΤΖΗΜάΛΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ - 6979 915928

ΜΠΤΑΝάΣΑΣ ΓΙώΡΓΟΣ - 6932 223396

ΜΠΤΑΝάΣΑΣ ΣΩΤήΡΗΣ - 6936 989946

ΚΑΨάΛΗΣ ΘΕΜ/Κλής - 6979 915133

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ Ο.Ε.

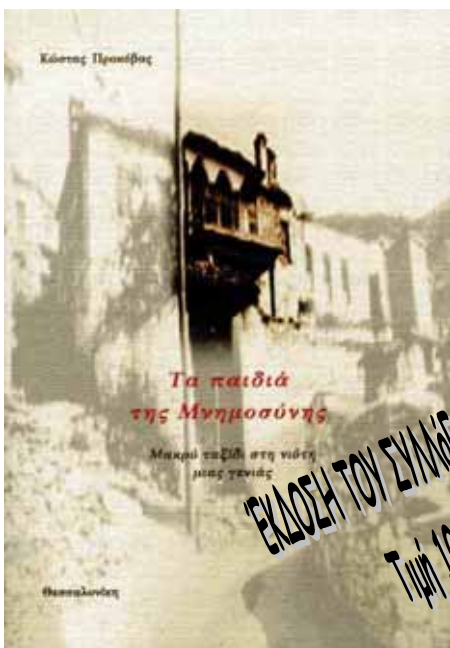
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙΔΟΥ
ΠΟΛΙΤ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Α.Ε.

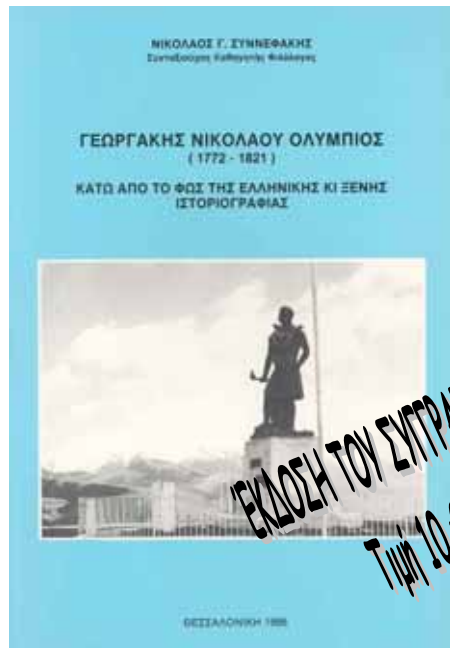
Η κα Καλλιόπη Σπυριδωνίδου είναι μία εξαιρετική επιστήμων, Πολιτικός Μηχανικός, εργολήπτης Δημοσίων και Ιδιωτικών έργων. Είναι Λιβαδιώτισσα, κόρη του Κώστα Ευθυμιάδη και της Μαρίκας Συννεφάκη

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΑΠΗΝΟΥ 10, 546 21 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛΕΦ.: 221.887 & 236.540, FAX.: 031-240.574

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΣΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ. ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΙΤΕ ΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΑ. ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΤΑ ΈΧΕΤΕ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
Τιμή 10 €

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
Τιμή 10 €

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ
Τιμή 15 €

ΕΚΔΟΣΕΙΣ 'ΑΒΑΚΙΟ'
Τιμή 5 €

ΣΥΛ-ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ & ΚΟΣΜΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Εδώ και 18 μήνες, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας είχε πάρει απόφαση να δημιουργήσει δανειστική βιβλιοθήκη, αφού πρώτα ταξινομήσει και καταχωρίσει ηλεκτρονικά τα βιβλία που κατά καιρούς έχουν εισρεύσει στα ράφια του. Πολύτιμη βοήθεια σε αυτό το έργο έχει προσφέρει η κα Άννα Μουσεύνα, πτυχιούχος της Βιβλιοθηκονομίας, η οποία και ολοκληρώνει το έργο..

Στο μεταξύ, αυξάνονται και τα βιβλία που ο Σύλλογος λαμβάνει από φίλους συγγραφείς, παλαιούς και νέους. Ο 'Λόγος' θα προσπαθήσει να τα παρουσιάσει, όταν και όσο μπορεί, με τρόπο ώστε να δημιουργεί στους αναγνώστες του την επιθυμία να κάνουν χρήση της δανειστικής μας βιβλιοθήκης

Ο αειθαλής **Δημήτριος Προκόβας**, εξαιρετος συμπατριώτης μας και επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου Λιβαδιωτών Αθηνών, ο σοφός λεβέντης και άοκνος Μπαρμπα-Μήτσος μας, είχε την καλοσύνη να αποστείλει στον αρχισυντάκτη του 'Λόγου' το τελευταίο του πόνημα, με τίτλο **'Αλέξανδρος Υψηλάντης - Γεωργάκης Ολύμπιος : Προτροπή-Εκκλήση-Πρόκληση'** των εκδόσεων Βογιατζή - Αθήνα 2004. Η σύνταξη του 'Λόγου', καταθέτει, μαζί με τις ένθερμες ευχαριστίες της και την αδυναμία της να σχολιάσει σε βάθος το λιτό και μεστό περιεχόμενο του βιβλίου, ως μη ειδική. Παραθέτει ωστόσο αυτούσιο το σχόλιο του δημοσιογράφου της **'ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ'** **κου Αντώνη Καρκαγιάννη**, από τους πλέον έγκριτους της χώρας, το οποίο δημοσιεύτηκε σε δύο συνέχειες, στις 24 και 25 Μαρτίου 2005.

Το «κίνημα» στη Μολδοβλαχία - Του Αντώνη Καρκαγιάννη

Ο κ. Δημ. Προκόβας, από το Λιβάδι Ολύμπου, 94 ετών σήμερα, είχε το αξιοθαύμαστο κουράγιο να συγγράψει σύντομη εργασία για τον Γεωργάκη Ολύμπιο, καταγόμενο επίσης από το Λιβάδι Ολύμπου, ο οποίος πρωταγωνίστησε στο «κίνημα» (έτσι το αποκαλεί ο Παπαρρηγόπουλος) του Αλέξανδρου Υψηλάντη στη Μολδοβλαχία, και έπεσε ηρωικά μαχόμενος στη Μονή Σέκου.

Με αφορμή αυτήν τη μικρή εργασία, που εστιάζει την προσοχή μας περισσότερο στην προσωπικότητα του Γεωργάκη Ολυμπίου παρά του Αλέξανδρου Υψηλάντη, ξαναδιάβασα τα καθέκαστα του «κινήματος», πίσω από το οποίο καλύπτεται το λεπτότατο αλλά αδυσώπητο διπλωματικό παιχνίδι μεταξύ των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων της εποχής εκείνης. Επειδή το καλούν και οι μέρες αυτές, θα αφιερώσουμε στο θέμα αυτό το σημερινό και αυριανό σημείωμα.

Το πρώτο ερώτημα είναι γιατί «κίνημα» στη Μολδοβλαχία. Οι ιστορικοί δίνουν δύο συμπληρωματικές απαντήσεις: ότι ήταν ένας τακτικός αντιπερισπασμός για να διευκολύνει την επανάσταση στην Πελοπόννησο, απασχολώντας σημαντικές τουρκικές δυνάμεις, και ότι στις δύο παραδουνάβιες χώρες κατείχαν ισχυρή θέση οι δύο φαναριώτικες ηγεμονίες που διέθεταν στρατό και διοίκηση.

Όμως, το «κίνημα» σχεδίαζόταν επί ένα χρόνο προηγουμένως και από πουθενά δεν προκύπτει ότι σχεδίαζόταν ως χτύπημα αντιπερισπασμού. Από τις δύο φαναριώτικες ηγεμονίες, της Μολδαβίας και της Βλαχίας, η μία ήταν πρόθυμη να το στηρίξει και η άλλη πολύ διστακτική. Όσο για τις στρατιωτικές δυνάμεις που διέθεταν δεν μπορούσαν εκ των προτέρων να θεωρηθούν αξιόμαχες. Αποτελούμενες από Έλληνες, Βουλγάρους, Ρουμάνους, Βλάχους και Σέρβους μισθοφόρους, συγκροτούσαν ανεξάρτητα σώματα ατάκτων υπό διάφορους οπλαρχηγούς. Τέλος, οι φαναριώτικες ηγεμονίες δεν ήταν και τόσο συμπαθείς στον εγχώριο πληθυσμό.

Το «κίνημα», βέβαια, εκ του αποτελέσματος λειτούργησε ως επιχείρηση αντιπερισπασμού, αλλά δεν σχεδιάσθηκε επί ρωσικού εδάφους, για τον σκοπό αυτό.

Από τη μακροσκελή και φλύαρη προκήρυξη που απηύθυνε ο Υψηλάντης στις 22 Φεβρουαρίου 1821, μόλις εισήλθε στο Ιάσιο, ο Παπαρρηγόπουλος σημειώνει μια φράση - κλειδί για να εξιχνιάσουμε τον χαρακτήρα του «κινήματος», από άποψη πολιτική και στρατιωτική. Η φράση έλεγε: «Κινηθείτε, φίλοι, και αμέσως μια μεγάλη Δύναμις θέλει παρασταθεί προστάτης των δικών μας δικαιών». Όλη η προκήρυξη ήταν αυτή η φράση και η προσδοκία ότι «μια μεγάλη Δύναμις» θα παρέμβει «αμέσως» ήταν αυτή που συσπείρωσε γύρω από τον Υψηλάντη ετερόκλητα στοιχεία και στρατιωτικά σώματα. Στην πρώτη φάση. Μετά την αποκήρυξη του Υψηλάντη από τον τσάρο Αλέξανδρο, το ετερόκλητο αυτό μέτωπο, όπως ήταν φυσικό, διαλύθηκε.

Γεννάται το ερώτημα: η Ρωσία υποκίνησε το «κίνημα» και μετά εγκατέλειψε τον Υψηλάντη; Το παράπονο αυτό διαφάνεται στην επιστολή του Υψηλάντη στον τσάρο Νικόλαο, διάδοχο του Αλεξάνδρου, που την έγραψε λίγο πριν πεθάνει το 1828.

Δεν υπάρχουν στοιχεία που να δείχνουν ότι η τσαρική αυλή υποκίνησε και οργάνωσε το «κίνημα». Βέβαιο όμως είναι ότι ο Υψηλάντης συμβουλευόταν τον Καποδίστρια, που εκείνη την εποχή ήταν ο ισχυρός άνδρας στο τσαρικό περιβάλλον. Ο ευφυής Κερκυραίος πολιτικός δεν του έδωσε μεν τη συγκατάθεσή του, που αναγκαστικά θα ερμηνευόταν και ως συγκατάθεση του τσάρου, αλλά και δεν τον απεθάρρυνε και δεν τον απέτρεψε. Μάλλον τον ενθάρρυνε.

Το «κίνημα» προετοιμαζόταν για ένα χρόνο επί ρωσικού εδάφους, όπου ο Υψηλάντης συγκέντρωνε πολεμιστές και χρήματα. Θεωρείται βέβαιον ότι ο τσάρος ήταν καλά πληροφορημένος για την προετοιμασία του κινήματος και το άφησε να εκδηλωθεί, διατηρώντας ταυτόχρονα την πίστη του στην Ιερά Συμμαχία, αλλά και την ευχέρεια να το αποκηρύξει όταν οι περιστάσεις το απαιτούσαν.

Το μάλλον αβίαστο συμπέρασμα είναι ότι το «κίνημα» αφέθηκε να εκδηλωθεί, με την προοπτική να εξελιχθεί σε μείζονα «επιχείρηση αποσταθεροποίησης» στα Βαλκάνια και στην Ανατολή, η οποία αναπότρεπτα θα προκαλούσε τη στρατιωτική επέμβαση της Ρωσίας. Υπό μία προϋπόθεση: ότι ο Υψηλάντης θα κατόρθωνε να αντισταθεί και να δημιουργήσει σταθερή και ισχυρή στρατιωτική εστία. Στο αυριανό σημείωμα θα προσπαθήσουμε να δείξουμε ότι ο πρίγκιπας Υψηλάντης ήταν ο πλέον ακατάλληλος για να υπηρετήσει ένα τόσο εκτεταμένο παιχνίδι. Πιο κατάλληλοι ήταν οι τοπικοί και σκληροτράχηλοι οπλαρχηγοί: ο Γεωργάκης Ολύμπιος, ο Σάββας και ο Βλαδιμηρέσκου.

Η Αυλή του Τσάρου Αλεξάνδρου εγνώριζε ότι ένα διακεκριμένο μέλος της, ο στρατηγός Αλέξανδρος Υψηλάντης, ήρωας των ναπολεόντειων πολέμων που έχασε το δεξί του χέρι στη μάχη της Δρέσδης, έλαβε το χρίσμα του γενικού επιτρόπου της ανωτάτης Αρχής -της Φιλικής Εταιρείας

και με την ιδιότητα αυτή ετοιμάζε «κίνημα» στη Μολδοβλαχία, στην άλλη όχθη του ποταμού Προύθου, στα σύνορα της Ρωσίας με την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Δεν έδωσε επισήμως τη συγκατάθεσή της για να αποφύγει προστριβές με τις άλλες Δυνάμεις και κυρίως την Αυστροουγγαρία. Αλλά και δεν τον απέτρεψε και μάλλον τον ενθάρρυνε, προφανώς με τη σκέψη ότι αν το «κίνημα» επιτύγχανε θα το αξιοποιούσε ως «επιχείρηση αποσταθεροποίησης» στην Ανατολή, συνεχίζοντας την πολιτική της Μεγάλης Αικατερίνης υπέρ των ομοδόξων λαών και, φυσικά, των συμφερόντων της Ρωσίας. Αν αποτύγχανε δεν είχε παρά να αποκηρύξει και το «κίνημα» και τον αρχηγό του. Το «κίνημα» του Υψηλάντη απέτυχε παταγωδώς και πράγματι η Ρωσία του Τσάρου Αλεξάνδρου το αποκήρυξε!

(Η πολιτική αυτή θυμίζει τραγικά τη στάση της Σοβιετικής Ένωσης και του Στάλιν απέναντι της Ανταρσίας του ΚΚΕ το 1946. Ο Στάλιν που είχε ενσωματώσει στην εξωτερική του πολιτική πολλά στοιχεία της αυτοκρατορικής Ρωσίας, ιδίως στα Βαλκάνια, ποτέ δεν ενέκρινε ρητά την Ανταρσία, σεβόμενος τις συμφωνίες με τις άλλες μεγάλες Δυνάμεις και ποτέ δεν την ενίσχυσε υλικά. Την άφησε, όμως, να ξεσπάσει και την ενθάρρυνε ηθικά, ως επιχείρηση πολιτικής αποσταθεροποίησης στην Ελλάδα.)

Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης ήταν εντελώς ακατάλληλος για να αναλάβει την ηγεσία μιας τόσο δύσκολης επιχείρησης. Ιδού πώς τον περιγράφει ο Παπαρρηγόπουλος: «Ο γενικός επίτροπος της Αρχής (ο Αλ. Υψηλάντης) ήτο εκ των ανθρώπων εκείνων οι οποίοι είναι χρήσιμοι, ως δευτερευονισταί, αλλά παθαίνουν ίλιγγο όταν ευρεθούν στην ανωτάτη βαθμίδα. Και όμως χωρίς να μετρούν τις δυνάμεις των, ανέρχονται εις αυτήν. Με άλλες λέξεις έχουν περισσότεραν φιλοδοξίαν παρά πραγματικήν αξίαν, περισσότερον πόθον να καταλάβουν την αρχήν παρά ικανότητα να την ασκήσουν. Εύκολα ελπίζουν, ευκολότερα απελπίζονται και φέρουν εις το μέτωπόν των τη μοιραία σφραγίδα της αποτυχίας» (Επίτομος Ιστορία).

Ο Υψηλάντης δεν κατόρθωσε να δημιουργήσει στις παραδουνάβιες ηγεμονίες αξιολογή και σταθερή στρατιωτική εστία, που θα έδινε στη ρωσική διπλωματία και ενδεχομένως στον ρωσικό στρατό (που είχε παραταχθεί στην άλλη όχθη του ποταμού Προύθου και παρακολουθούσε τα διαδραματιζόμενα) τον χρόνο και τις ευκαιρίες να επέμβουν.

Ο Υψηλάντης κατέλαβε το Ιάσιο στις 22 Φεβρουαρίου του 1821 ακολουθούμενος από ελάχιστους πολεμιστές. Νόμισε ότι αυτό αρκούσε και άρχισε να κατανέμει αξιώματα στρατιωτικά και πολιτικά στο περιβάλλον και να ασχολείται... με την οργάνωση θεατρικού θιάσου! Συνεχίζοντας την πολιτική των Φαναριωτών ηγεμόνων (οι οποίοι ηγεμόνευαν εν ονόματι του σουλτάνου!) άρχισε να καταπιέζει τον ντόπιο πληθυσμό και να συγκρούεται με τους ντόπιους οπλαρχηγούς, με τον «δόλιο» Σάββα, αλλά και τον φίλο του Γεωργάκη Ολύμπιου, Βλαδιμηρέσκου, που και οι δύο μαζί διοικούσαν 4.000 εμπειροπολέμους αρματολούς. Τελικώς, ο μεν Σάββας παρέδωσε τους άνδρες του στους Τούρκους και ο ίδιος αποκεφαλίσθηκε, ο δε Βλαδιμηρέσκου συνελήφθη με δόλο και φονεύθηκε από τους παρατρεχάμενους του Υψηλάντη. Δυστυχώς, στην αισχρή αυτή υπόθεση ενέπλεξε και τον τίμιο και γενναίο Γεωργάκη Ολύμπιο. Μέσα σε δύο τρεις βδομάδες είχε καταφέρει να τα κάνει όλα θάλασσα.

Η τελική μάχη δόθηκε στο Δραγατσάνι τις πρώτες μέρες του Ιουνίου 1821, όπου τα εισβάλοντα τουρκικά στρατεύματα συνέτριψαν τον Ιερό Λόχο του Υψηλάντη, αποτελούμενο από 500 ενθουσιώδεις αλλά άπειρους νέους. Από αυτούς ο Γεωργάκης Ολύμπιος, που έτρεξε να τους ενισχύσει, κατόρθωσε να σώσει περίπου 100. Απογοητευμένος ο Υψηλάντης συνοδευόμενος από τον Ολύμπιο υποχώρησε προς τα σύνορα, όπου παραδόθηκε στους Αυστριακούς. Εκεί στα σύνορα, τον αποχαιρέτησε ο Γεωργάκης Ολύμπιος και με τους άνδρες του γύρισε πίσω να συνεχίσει τον αγώνα. Έγραψε τον επίλογο αυτής της περιπέτειας με τον θάνατό του στο ολοκαύτωμα της Μονής Σέκου.

ΑΚΗΣ ΓΕΡΟΝΤΑΚΗΣ

Ο κύριος Άκης Γεροντάκης, Μουσικοσυνθέτης και Διευθυντής Ορχήστρας, Επίτιμο Μέλος του Συλλόγου μας, είναι σε όλους γνωστός για τη μουσική του και για τις θαυμάσιες ενορχηστρώσεις και συναυλίες του. Πρόσφατα προχώρησε και στη συγγραφή του 1ου του βιβλίου, **'Της Αρμύρας' - Ποιητικά, Μουσικά & Αρχιτεκτονικά Α-Τοπήματα'** (Εκδόσεις Αβάκιο, Θεσσαλονίκη 2005).

Το βιβλίο προσεγγίζει αυτοβιογραφικά την έννοια 'Σύνθεση', ως γέφυρα μεταξύ μνήμης και μέλλοντος και ως συνισταμένη οντότητα της ποιητικής, της μουσικής και της αρχιτεκτονικής δομής της ψυχής μας.

Ο αρχισυντάκτης μας κάνει εδώ μία αμήχανη προσπάθεια να καταθέσει ένα συνοπτικό σχόλιο, παροτρύνοντας όλους μας να διαβάσουμε το βιβλίο αυτό.

Ο Σαλονικιός μουσικοσυνθέτης και διευθυντής ορχήστρας **Άκης Γεροντάκης**, στο οδοιπορικό της ζωής του, συναντιέται με το σημείο φυγής ενός τρίστρατου, όπου ο λόγος συναντά τη μουσική, η ποίηση την αρχιτεκτονική και η σύνθεση το όνειρο.

Επιχειρεί λοιπόν ένα απονενοημένο διάβημα, μία άποκη κατάθεση ψυχής, καρφώνοντας με βλέμμα ανόσια τρυφερό, το χθες, το σήμερα και το αύριο. Επιχειρεί να ζωντανέψει τις μνήμες, τα γεγονότα και τα όνειρα του, μέσα από δέκα ποιητικά, μουσικά και αρχιτεκτονικά αποτήματα.

Πλέκοντας σταυροβελονιά ένα κίνημα με έναν κονδυλοφόρο, μία μπακέττα και ένα τρίγωνο μαζί με παραλληλογράφο, φτιάχνει κείμενα, νότες και σχέδια σε ριζόχαρτο, προσπαθώντας να καταδείξει αλληλουχίες αρχέγονες, θρονιασμένες περιπαικτικά στο υποσυνείδητό του, να τιθασειει ανησυχίες αιρετικές καθισμένες οκλαδόν στην ψυχή του και να γαληνέψει εξομολογούμενος πεντάγραμμο, στυπόχαρτα και αξονομετρικά Α-τοπήματα.

Κι όλα αυτά, μέσα σε ήχους φλοίσβου, σε τριζύματα άζυστου σκληρού μολυβιού και σε θαμπές ροές σινικής μελάνης.

Μαζί με μια γεύση περίεργη, που κατακάθεται στον ουρανό του μυαλού και της καρδιάς μας, μια γεύση περίεργη που προκαλεί συνισταμένα τα νοητικά μας σωθικά, μια γεύση περίεργη που γρατσουνάει ενοχλητικά τη ραστώνη της σκουριασμένης μας σιγουριάς των πραγμάτων.

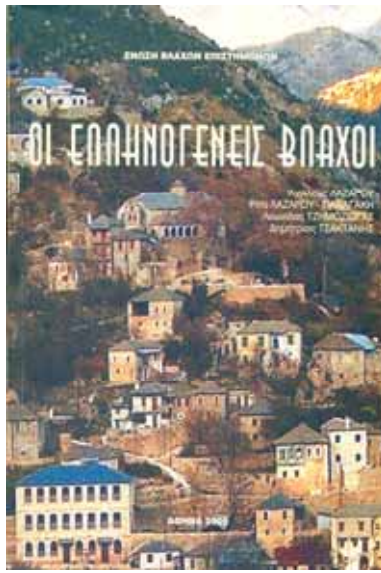
Μιά γεύση περίεργη, μια 'γεύση αλμύρας'.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ & ΚΟΣΜΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τρία νέα βιβλία δώρισαν στον Σύλλογό μας έγκριτοι φίλοι και συμπατριώτες, τα οποία κοσμούν την βιβλιοθήκη μας και είναι στη διάθεση όλων όσοι θέλουν να τα μελετήσουν. Υπενθυμίζουμε ότι η βιβλιοθήκη μας είναι πλέον ταξινομημένη ηλεκτρονικά, χάρις στην Άννα Μουσένα, πτυχιούχο Βιβλιοθηκονομίας.

1. 'Οι Ελληνογενείς Βλάχοι', είναι μία συλλογική εργασία πάνω στο θέμα αυτό, όπου ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στο Λιβάδι και την ιστορία του. Το συνιστούμε σε όλους και ευχαριστούμε θερμά τον κο Δ. Τσακτάνη, Πρόεδρο των Βλάχων Επιστημόνων, για την εξαιρετική αυτή εργασία και την προσφορά του.
2. 'Η Σελίτσα (Εράτειρα Κοζάνης) και η περιοχή της στον Μακεδονικό Αγώνα', είναι μία θαυμάσια και αναλυτικότερη εξιστόρηση και παρουσίαση του Μακεδονικού Αγώνα στην περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας., άκρως τεκμηριωμένη, γραμμένη από το χέρι του φίλτατου Γρηγόρη Βέλκου. Την συστήνουμε ανεπιφύλακτα στους βιβλιοφάγους και μη.
3. 'Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος στο Λιβάδι'. Η ιστορία του μοναστηριού, επιμελημένη από τον Γιώργο Ντάμπο. Αξιόλογη προσπάθεια συλλογής και καταγραφής, με άφθονο φωτογραφικό υλικό. Εκδόθηκε πριν από τα γεγονότα του Ιουνίου 2005.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : Η ΠΕΝΤΑΓΡΑΜΜΗ ΑΚΡΟΑΣΗ ΜΑΣ

Μίκης - 80 χρόνια

Του Ιάκωβου (Άκη) Αρ. Γεροντάκη, Διευθυντή Ορχήστρας-Μουσικοσυνθέτη και Επίτιμου Μέλους του Συλλόγου μας

1958. Το Παρίσι, η πόλη του φωτός, φιλοξενεί εδώ και 2 χρόνια σε μια φτωχική σοφίτα της συνοικίας της *Monmartres* έναν Έλληνα νεαρό φοιτητή μουσικής του Πανεπιστημίου της *Ecol Normal*. Ήταν ψηλός κι αδύνατος, με μάτια βαθυστόχαστα και πολύ εκφραστικά. Επικηρυγμένος στην πατρίδα για την αριστερή αντιστασιακή του δράση, ζει φτωχικά με συντροφιά τη μοναξιά και τη πείνα του αλλά και το μεγάλο του όνειρο ... τη βαθιά γνώση της μουσικής επιστήμης ...

Ο ψηλόλιγνος φοιτητής της σύνθεσης & διεύθυνσης ορχήστρας που ώρες ατελείωτες μελετούσε πιάνο ενοχλώντας τους γείτονες του, που περνούσε μέρες ολόκληρες κλεισμένος στη σοφίτα του γράφοντας και ξαναγράφοντας τις μουντζουρωμένες παρτιτούρες του, δεν ήταν άλλος από τον μετέπειτα διάσημο σ' όλο τον κόσμο, τον δικό μας Μίκη Θεοδωράκη.

Η φτωχογειτονιά του Παρισιού όσο λαϊκή κι αν ήταν, ήταν για τον Μίκη βάλαμο μετά από τη Μακρόνησο και τα βασανιστήρια. Το σπασμένο χέρι του, σαν ο καιρός ήταν υγρός, του θύμιζε τις κακουχίες αλλά του γεννούσε ταυτόχρονα και τη επιθυμία για νόστο. Μα αυτός εκεί. Σοπέν, Βιβάλντι, Μπραμς, Μπετόβεν, Σοστακόβιτς, Τσαϊκόφσκι, μελέτη στο πιάνο και ανάλυση της παρτιτούρας.

Ατέλειωτος ο πλούτος της Δυτικοευρωπαϊκής μουσικής. Το Ωδείο Αθηνών μοιάζει με νηπιαγωγείο μπροστά στο *Conservatoire de Paris*. Οι φυσιογνωμίες των δασκάλων του στην Αθήνα (Βώκος, Μητρόπουλος, Οικονομίδης), βαραίνουν στις πλάτες του μαζί με τα πνεύματα των μεγάλων Ευρωπαίων συνθετών. Τόσο όσο και το χέρι του βασανιστή του. Τόσο όσο και το άσβεστο πάθος του για Δημοκρατία, μόρφωση και πρόοδο του Ελληνικού Έθνους. Λεφτά για την Παιδεία. 114. Ανένδοτος αγώνας. Στη πατρίδα ήταν γραμματέας της νεολαίας Λαμπράκη.

1936. Θεσσαλονίκη ... Μάης ... Η μεγάλη καπνεργατική απεργία του Μάη του '36. Μια μάνα κλαίει το σκοτωμένο παιδί της. Και αυτή αλλά και ο νεκρός γιος της ήταν απεργοί διαδηλωτές. Τι ζητούσαν; Μα τι άλλο από μια καλύτερη κι ανθρώπινη ζωή. Η φωτογραφία η οποία απεικόνιζε το τραγικό γεγονός και δημοσιεύτηκε στον ημερήσιο τύπο αλλά και ο ίδιος ο αγώνας, δίνουν έμπνευση στον μεγάλο μας ποιητή Γιάννη Ρίτσο ο οποίος γράφει ένα ελεγειακό ποίημα που το ονομάζει «Επιτάφιο». Το ποίημα αυτό, το 1958 εστάλη στο Παρίσι στο Θεοδωράκη.

Ο Μίκης, συνεπαρμένος από τον ιστορικής σημασίας αγώνα του Μάη του 36 και βαθιά συγκινημένος από τη χειρονομία και την εμπιστοσύνη που του έδειξε ο Ρίτσος, μελοποιεί 8 αποσπάσματα από το ποίημα.

Έτσι, άνοιξε ένα μεγάλο κεφάλαιο του σύγχρονου Ελληνικού Πολιτισμού που ονομάστηκε «Έντεχνο Λαϊκό Τραγούδι». Δηλαδή το κεφάλαιο που αφορά τη μελοποιημένη ποίηση.

Η σημερινή πρώτη ιστορία μας δεν τελειώνει εδώ.

Ο Μίκης Θεοδωράκης, δεν μπορεί να επιστρέψει ακόμη στην Ελλάδα. Έτσι στέλνει τις πάρτες με τα λόγια από κάτω, σε έναν συνάδελφό του στη Αθήνα, παρακαλώντας τον να τα ηχογραφήσει. Αυτός όπως ίσως να ξέρετε δεν ήταν άλλος από τον Μάνο Χατζιδάκι ο οποίος, εκείνη την εποχή συνεργαζόταν με την δισκογραφική εταιρία *Philips* και με την νεαρή τραγουδίστρια Νανά Μούσχουρη. Ήταν φυσικό λοιπόν να ηχογραφήσει μαζί της τα τραγούδια του Επιτάφιου. Όπως ήταν επίσης φυσικό το ενορχηστρωτικό ύφος να διατηρηθεί σε καθαρά «Χατζιδακικά» πλαίσια. Απαλά ηχοχρώματα με πολύ ευαισθησία απέναντι στο ποίημα και με μια ερμηνεία *soprano* της υψίφωνης Μούσχουρη αλλά και με έντονη την παρουσία του μαντολίνου και μάλιστα σε ρυθμούς ζεϊμπέκικους που πάνω τους στηρίζονται ρυθμικά 5 από τα 8 τραγούδια του Επιτάφιου. Μην ξεχνάμε ότι το μπουζούκι τότε ήταν αποδεκτό μόνο στις λαϊκές μάζες και στα χαμηλά κοινωνικά στρώματα, λόγω των ρεμπέτικων τραγουδιών τα οποία η αστική τάξη θεωρούσε περιθωριακά και διεφθαρμένης υπόστασης, γι' αυτό άλλωστε απαγορεύονταν από τη λογοκρισία.

Του Μίκη δεν του άρεσε καθόλου το ηχητικό αποτέλεσμα. Ζητούσε κάτι πιο λαϊκό, πιο αντρίκειο, πιο στεντόρειο, με μεγαλύτερες εντάσεις και μουσικές κορυφές αλλά και με έντονη την παρουσία του μπουζουκιού και όχι του μαντολίνου.

1960. Επιτρέπεται στον Μίκη η είσοδος στη χώρα.

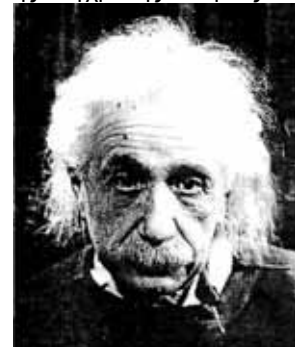
Αμέσως ηχογραφεί με δική του πια ενορχήστρωση τον Επιτάφιο, με την εταιρία *Columbia*, με την οποία συνεργάζεται ο νιόβγαλος τότε τραγουδιστής Γρηγόρης Μπιθικώσης. Η ενορχήστρωση είναι λιτή αλλά πολύ Δωρική και σκληρή.

Έντονη και πολύ χαρακτηριστική η παρουσία και η συμβολή του δεξιότεχνου του μπουζουκιού Μανώλη Χιώτη. Οι ερμηνείες του Γρηγόρη Μπιθικώση ακόμη και σήμερα είναι σημαδιακές και σημαντικές. Αυτή την ηχογράφηση ακούμε μέχρι και σήμερα, διότι αυτή ήταν η άποψη του συνθέτη. Η άλλη με τη Μούσχουρη αποσύρθηκε από την κυκλοφορία.

Ήταν οι πρώτες σταγόνες που χάραξαν το μικρό αυλάκι του σύγχρονου Ελληνικού τραγουδιού, το οποίο, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, έμελλε να γίνει τραγούδι ποταμός, ορμητικός και μοναδικός στον κόσμο, διότι είμαστε ο μοναδικός λαός που έχουμε σύγχρονο έντεχνο λαϊκό τραγούδι, δηλαδή τραγουδάμε ποίηση. Άσχετα με το αν σήμερα μας ξελόγιασαν οι σύγχρονες σειρήνες των κερδοσκοπικών δισκογραφικών εταιριών. Ήταν τα πρώτα σύγχρονα έντεχνα λαϊκά τραγούδια που όλος ο Ελληνικός λαός τα τραγούδησε με τη ψυχή του, σε όλους τους χώρους. Τα θεώρησε τόσο οικεία, που παρά το καινούριο ηχητικό αλλά και στιχουργικό τους άκουσμα, τα αγκάλιασε κάνοντάς τα κτήμα του αλλά και απόκτημα της σύγχρονης ιστορίας του.

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : Λόγοι Μεγάλων Ανδρών. 50 χρόνια από τον θάνατο του Αϊνστάϊν

- Το ποιο δύσκολο πράγμα στο κόσμο προς κατανόηση είναι η φορολογία
- Δύο πράγματα είναι άπειρα: το σύμπαν και η ανθρώπινη βλακεία, αν και δεν είμαι σίγουρος για το σύμπαν
- Δεν ξέρω με τι όπλα θα γίνει ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, αλλά ο τέταρτος θα γίνει με τηγάνια και πέτρες
- Για να γίνεις ένα άμεμπτο μέλος μιας αγέλης προβάτων, πρέπει πάνω από όλα να γίνεις πρόβατο
- Οτιδήποτε μετράει δεν σημαίνει ότι μπορεί να μετρηθεί, και οτιδήποτε μπορεί να μετρηθεί δεν σημαίνει ότι μετράει
- Η κοινή λογική είναι η συλλογή των προκαταλήψεων που έχουμε αποκτήσει μέχρι την ηλικία των δεκαοχτώ χρονών
- Η βαρύτητα δεν ευθύνεται για το ότι οι άνθρωποι πέφτουν στον έρωτα. Πως στο καλό θα εξηγήσεις με όρους φυσικής και χημείας ένα τόσο σημαντικό βιολογικό φαινόμενο όπως η αγάπη;
- Δεν μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα μας, χρησιμοποιώντας τον ίδιο τρόπο σκέψης που χρησιμοποιήσαμε όταν τα δημιουργήσαμε
- Βάλε το χέρι σου σε μια σόμπα για ένα λεπτό, θα σου φανεί σαν μια ώρα. Κάθισε δίπλα σε μια όμορφη κοπέλα για μια ώρα, θα σου φανεί σαν ένα λεπτό. Αυτό είναι η σχετικότητα

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΠΌΨΕΙΣ : ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Πώς να μιλήσεις στα παιδιά; Αφού αυτά τα ξέρουν όλα (Διονύσης Σαββόπουλος, τραγουδοποιός)

Την Αγάπη

Το Κλάμμα

Το Γέλιο

Την Πείνα

Τον Κόσμο

Τον Πόλεμο

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ : ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΑΣΕΙ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΤΟ ΧΕΙΛΑΚΙ ΜΑΣ

Η σύνταξη έχει πάρα πολλές αδυναμίες, αλλά έχει κυρίως μία ιδιαίτερη αδυναμία στις ευθυμογραφίες, οι οποίες συνήθως αξίζουν περισσότερο από ένα εξαιρετικό ανέκδοτο. Παραθέτουμε σ' αυτό το τεύχος ορισμένες, οι οποίες κάνουν την σύνταξη να χαμογελάει πλατιά, μια που σκιαγραφούν την τρέχουσα επικαιρότητα, μεταφέροντας επίσης και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, πολιτική και κοινωνική. Σήμερα σας παρουσιάζουμε σπαρταριστές δημιουργίες του ΣΤΑΘΗ, του Πετρούλακη, από τον ημερήσιο και περιοδικό τύπο, κάποιες απόψεις, καθώς και την δική μας κλασσική επίκληση περί ενίσχυσης του 'Λόγου :

Από εκθέσεις μαθητών Δημοτικών και Γυμνασίων της χώρας :

- ✓ Η γωνία Α στην κορυφή του τριγώνου λέγεται Αγωνία. Στον πάτο της βάσης, δεξιά κι αριστερά λέγεται Παταγωνία
- ✓ Ενεργητική φωνή : Κυνηγώ το λαγό. Παθητική φωνή : Ο λαγός με κυνηγάει

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΓΡΑΠΤΗ ΜΑΣ ΦΩΝΗ !

Ο ΚΟΥΜΠΤΑΡΑΣ-ΚΟΛΟΚΥΘΑ

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ !

Από την 'Απογευματινή' : 1.600 άνδρες και γυναίκες ηλικίας από 15 έως 65 ετών, συμμετείχαν σε σχετική έρευνα και κλήθηκαν να περιγράψουν κάτι το εξαιρετικά αναπάντεχο. Τα αποτελέσματα :

- Το 22,8% χρησιμοποίησε τη λέξη "απίστευτο"
- Το 10,1% το ρήμα "εξεπλήγη"
- Το 56,1% ανέφερε αυθόρμητα εκφράσεις όπως "έμεινα", "κουφάθηκα", "έπαθα" και "καράφλιασα".
- Το 2,9% θα έλεγε απλώς... ούσου.

Πρωτάθλημα Ευρώπης στο μπάσκετ

Η Τουρκία στην Ε.Ε.

Ακρίβεια

Πανεπιστήμια πλέον οι Εκκλησιαστικές Ακαδημίες, με διορισμένες Πρωτανικές Αρχές.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2006

Ο πρώην.....Ο νυνκαι ο.....επόμενος ;

Η συντακτική ομάδα ανοίγει τις στήλες της, ένα χρόνο πριν τις Δημοτικές εκλογές του 2006, σε όλους όσους ενδιαφέρονται να καταθέσουν τις απόψεις τους για τα ζητήματα που πρέπει να απασχολήσουν τους υποψηφίους, κατά τον προεκλογικό αγώνα. Προφανώς, ο διάλογος θα πρέπει να βασίζεται σε προγράμματα και προθέσεις για την ανάπτυξη του Λιβαδίου και της Δολίχης και όχι φυσικά σε πρόσωπα. Παρ' όλο που υπάρχει χρόνος μπροστά μας (οι εκλογές γίνονται την 2η Κυριακή του Οκτωβρίου του 2006), η συντακτική ομάδα θεωρεί ότι η προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων, εντάσσεται στην νομοτελειακή διαδικασία της ανάλυσης - διάγνωσης - πρότασης. Κατά συνέπεια, θα παρακολουθήσει με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις σκέψεις των όποιων υποψηφίων πάνω στη μεθοδολογία αυτή και θα αρχίσει να γκρινιάζει, αν αυτό θα ξεκινήσει όταν τα κόμματα επιλύσουν πρώτα τα εσωτερικά τους προβλήματα και αντιπαλότητες ως προς τα πρόσωπα και μετά ασχοληθούν με τα προβλήματα του τόπου. Με την έννοια αυτή, ο χρόνος μέχρι τις εκλογές του 2006, ίσως είναι και λίγος για την αναγκαία εμπάθυση στα μεγάλα θέματα του Δήμου.